

ВІСТНИК

Д. В. У.

МІЯЧНИЙ

ОБАН

ЛИПЕНЬ

1934 Р.

ЧИСЛО 22.

ЦІНА
15 центів.

РІК 3.

ОРГАНІЗАЦІЇ
ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ
В АМЕРИЦІ.

ВИХОДИТЬ В НЬЮ-Йорку, Н.Й.

ВІСТНИК „О.Д.В.У.“ Vistnyk of O.D.W.U.

(ОРГАН ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ).

ВИДАЄ ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА „ОДВУ”
В НЬО ЙОРКУ, Н. Й.

Виходить що-місяця. Річна передплата \$1.50,
поодинокі число 15 ц.

(A MONTHLY JOURNAL OF THE ORGANIZATION
FOR THE REBIRTH OF UKRAINE)

FOUNDED 1932

Published by the Executive Committee of O.D.W.U.
in New York, N. Y.

Subscription Rates: 15 Cents a Copy.—One Year \$1.50.

VISTNYK OF O.D.W.U.—P. O. BOX 13 STA. D., NEW YORK, N. Y.

Ч. 22.

Місяць Липень 1934.

Рік 3.

МИ ЙДЕМ ВПЕРІД! (ПО ЧЕТВЕРТІМ ЗІЗДІ ОДВУ)

„По камінню, по болоті
Йдіть невинно, без вагання!
Хоть лице купаєсь в поті,
Не ставайте у роботі
Від світання до світання.

Хто борбу веде — поборе!
Хто терпить лиш — тому горе!”

Богдан Лепкий.

В суботу й неділю, 23 і 24 червня с. р., в Нью Йорку відбувся четвертий зїзд Організації Державного Відродження України.

Політичні всезнайки й патентовані патріоти в Америці як відбувся перший а потім другий зїзд ОДВУ, на саму згадку про ОДВУ, махали руками: „витримаєте рік, найбільше два, а потім розлетитесь аж за вами закуритись. Тут вже не такі були”...

Оті самі всезнайки на третьому зїзді повитріщували очі, а по четвертому вже бють в дзвін тривоги, „рятуйте, бо ОДВУ закоринилось між Українцями в Америці, тому треба проти нього як і цілого націоналістичного руху рішуче боротись”.

Але даремна праця політичних банкрутів, бо ми українські націоналісти, на Україні і в других європейських краях, в Злучених Державах Америки, в Канаді, в Аргентині, і де лише націоналісти перебувають — ідем вперед „по камінню, по болоті, йдем невинно без вагання”.

Любов до України, бажання визволити український нарід з неволі пре нас вперед по болоті лінивих патентованих патріотів, по камінню, яке під ноги кидають „приятелі” другого і третього інтернаціоналу, по тернях, яким встелюють дороги різного калібру польські угодовці. Ми твердо віримо, що по тім болоті, камінню і терню вийдемо на битий шлях, який заведе нас до Київ, Львова, Ужгороду і Черновець.

Ми віримо, що в тім багні, до якого нас стараються затягнути наші противники, вони самі всі до одного потопляться.

Четвертий зїзд ОДВУ ще раз наглядно переконав всіх сумніваючихся, що український

націоналізм уже глибоко вкорінився в душі гарячих українських патріотів, і що знищити його вже не вдасться.

Треба було бачити той запал і завзяття з яким комісії зїздові брались до праці. Кожен член комісії старався внести щось нового, щось корисного для закріплення організації.

Провідною ідеєю зїзду вже не було поширення організації, придбання більше членів, але закріплення здобутих позицій, поглиблення націоналістичної ідеології серед членів.

Зїзд виніс багато важних постанов: тісніша співпраця з українськими націоналістами в Канаді; матеріальна поміч революційній боротьбі; ліпші способи організування молоді; летнича школа; краща преса, дисциплінування членства; і багато других важних постанов.

З дискусії делегатів замітне довіря до Проводу ОУН, взагалі, відчувається нерозривний духовий зв'язок з бовивиками в Рідному Краю.

З промов представника ОУН п. Грибівського бе глибока віра в наше майбутне. Нема сумніву, що коли ми, полягаючи на власні сили і засоби, викуємо зо себе сталеву крицю, тоді волю Україні мусимо здобути.

Товариші українські націоналісти, ніщо не спине нас на нашій дорозі, якщо ми все і всюди будемо проявляти активність. Не повинно бути нас ні одного случаю, котрий мавби знеохотити нас до праці.

Шлях для всіх націоналістів ясний. Тим більше для нас тут на американськiм континенті. Рідний край і нарід, який ми оставили далеко за морями і горами є в неволі і нужді. Ми жиємо в краю вільнім і свободнім. Але стогін нашого народу і брязкіт кайдан його, не дає нам тут на волі почуватись вільними. Бо як ми можемо тут сами зїсти цілий хліб, коли наші брати і сестри там, вмирають голодні.

Праця ОДВУ в Америці виходить з чистої ідеї. Чистою ідеєю наша праця різниться від праці других груп. Тому власне наша праця увінчається успіхом. Наша праця своєю працею і допомогою прискорити визволення Рідного Краю і отворення Вільної Соборної Української Держави.

Маючи в серці таку ідею, то чи ж може нам бути страшне болото і каміння наших зловмих противників. Болота й каміння наших противників можуть боятись тільки труси і боягузи. І коли між нас закралась вони, то чим скорше наші зловмих противники зтягнуть їх до свого багна тим краще для організованого націоналізму.

Коли ваші місцеві обставини невідрадні, коли проти вас іде оборонець, іде гетьманець,

іде комуніст, іде вертихвіст, що то вчера був з вами, а сьогодні вже проти вас, закусить зуби, затиснить кулаки і йдуть вперед. Коли вами почате добре діло сьогодні не вдалося, ідуть сперід, воно завтра вдасться. Коли ж воно вам сто разів не вдалося, пробуйте сто-перший раз і вийдете побідником.

Товариші націоналісти і націоналістки ідім вперед до Вільної Соборної Української Держави.

РЕЗОЛЮЦІЇ 4-ГО ЗІЗДУ О.Д.В.У.

Четвертий річний Зізд ОДВУ, що відбувся в Нью Йорку в днях 23-го і 24-го червня 1934, ухвалив такі резолюції:

1. Зізд стверджує, що під сучасну пору, дуже важку для Українського Народу на всіх чотирьох займанщинах, одинокий націоналістично-революційний рух успішно противиться всім ворожим зазіханням.

2. Зізд дальше стверджує, що носієм і керманічем українського націоналістично-революційного руху, який одинокий у висліді здобуде Українському Народові його вільне життя шляхом Всеукраїнської Національної Революції, відкинувши всіх ворогів із усіх Українських Земель, є О.У.Н., якої віткою є О.Д.В.У.

3. Зізд, вітаючи поглиблення двоподілу таборів, що заіснував сьогодні внутрі Українського Народу, стверджує велике значіння того факту зогляду на кристалізацію націоналістичних революційних сил. Ці сили одинокі, спираючися на моральних цінностях Українського Народу й на його власному нутрі, відкидають всякі порозуміння з ворогами Українського Народу, спрямовуючи всю творчість Української Нації, керовані одною центральною волею в одно русло, до одної мети.

4. Зогляду на це, що існують групи й одиниці внутрі Українського Народу, що хоч на словах признають оці цінности як одинокі на шляху до визволення, на ділі вбивають їх в кожноточасних виявах життя, йдучи на порозуміння й угоди з ворогами. Зізд стверджує, що всі ці групи й одиниці, підшива-

ючись під фірму націоналізму й спекулюючи в цей спосіб на найбільших національних святощах, скроплених кровю найкращих синів Українського Народу, доконують злочинну роботу та викривляють духовий зміст Нації і ті завдання, що Нація має перед собою.

5. Легалістично-партійний табор, втративши всяке довіря українського Загалу, а через це й моральне право заступати його й бути виразником його бажань, хоче рятувати свої захитані позиції, видвигаючи всякі спекулятивні імпрези, як н. пр. всеукраїнський національний конгрес. Ті імпрези, як неприродні, фіктивні, доводять до баламуцтва та своєю дешевенькою спекуляцією мають на оці вузькопартійні користи, чим суперечать інтересам Нації цілому.

6. Легалістично-партійний табор, будучи тінню займанщицької ворожої руки, йде — по волі, чи неволі — на лінію інтересів ворожої сили та веде таку працю, яку вороги йому накидають. Зокрема виступи легалістично-партійного табору супроти О.У.Н. є спричинені тиском ворожої волі і не покриваються з добром Українського Народу.

7. Зізд закликає все зорганізоване Членство і українське Громадянство, котрому добро Нації як цілости лежить на серці, посилити у відповідь на ворожі наступи з боку національних ворогів і українського партійного світу, свою працю в користь тих завдань, що їх виконує революційний табор під кермою О.У.Н. та тим засвідчити дійсне почування широких шарів Українського Народу в його боротьбі за Соборну, від нікого Незалежну Українську Державу.

ЗБІРКОВА ПУШКА „БОЙОВОГО ФОНДУ О.У.Н.” В РУКАХ НАЦІОНАЛІСТА.

Для збільшення до відповідних розмірів грошової допомоги, яку дає О.Д.В.У і вся решта української еміграції в Америці революційній визвольній боротьбі О.У.Н., 4-тий Зїзд О.Д.В.У., що відбувся 23-го і 24-го червня 1934 р., встановив систему збірок до спеціальних пушок „Боевого Фонду О.У.Н.” та поширення тих пушок масово на цілі Злучені Держави Америки та Канаду.

Зайвим є спеціально підкреслювати факт, що справа грошової допомоги визвольній акції Українського Народу є першим і найважливішим завданням, ба — обов'язком — української еміграції в Америці, так як вона була головним завданням еміграцій других народів в минулому. Цю допомогу несе наша еміграція від самого початку існування революційних сил на Українських Землях. Спитати треба, чи ця допомога, яка йде від нас на боеву акцію тепер, є так великою, якою вона повинна та може бути?

Кожний погодиться з тим, що в української еміграції в Америці повинно знайтися десятки разів більше гроша на визволення України, ніж вона дає тепер.

В чому лежить причина цієї відносно малої грошової допомоги? — В цьому, що справа збирання грошових датків від громадянства на визвольну акцію не була дотепер як слід організована.

Минулого (1933) року ця допомога визвольній боротьбі зaledви перевищила \$4,000. А чейже українська еміграція в Злучених Державах, якої начисляють коло 750 тисяч, може спомогтися на побільшення цієї суми **бодай в четверо**. Та вона не могла того доконати, вживаючи до праці тих засобів, яких вживала дотепер. А тими засобами, попри **доривочні** принагідні збірки, були головню підприємства. Тому однак, що останніми часами, які є дуже тяжкі, жадні підприємства не вдаються успішно, а коли навіть є успішними, то поїдають львину частину приходів на покриття самих коштів, — ці доривочні збірки та підприємства разом приносять дуже малі результати.

І так, через брак організованости та плановости збіркової акції, еміграція не тільки не вичерпувала дотепер своїх можливостей як важливого чинника в посиленні визвольної боротьби але й велика частина тяжко запрацьованого українського гроша йшла на марне, — на це лише, щоб, ось наприклад, сотнею доларів, витрачених на підприємство здобути смішно малу нераз суму на висилку до краю.

Щоб уможливити еміграції зложення такої допомоги, на яку вона безумовно може спомогтися та щоб помогти пекучим справам революційних змагань, О.Д.В.У. рішила справу грошової допомоги відповідно організувати. В тій цілі вироблено пушки „Бойового Фонду О.Д.В.У.”. Ці пушки 4-тий Зїзд О.Д.В.У. одобрив та доручив Центральній у-

праві О.Д.В.У їх поширити між українське громадянство в Злучених Державах і Канаді, як також щоб вона збірки до тих пушок переводила у відповідний спосіб.

ПЛЯН ЗБІРОК: ТРИ ЗБІРКОВІ СЕЗОНИ ЩО РОКУ.

Плян переведення збірок такий:

Щорічно ведеться збіркові кампанії в трьох сезонах: осінню (кампанія листопадова), зимою (кампанія новорічна) і весною (кампанія великодня).

Кампанії кожного сезону триватимуть як слідує:

Кампанія листопадова від літніх вакацій до 15-го грудня.

Кампанія новорічна від 15-го грудня, на протязі святочної пори, до кінця лютого.

Кампанія Великодня від 1-го березня (марта) до 15-го червня.

Ці, що збирають до пушок, складають свої збірки при кінці кожного сезону на руки місцевих наставників, одержують посвідки на зібрані на протязі сезону і зложені гроші та порожні пушки до дальшої збірки в слідуєчому сезоні. Коли хтось заповнить пушку скорше, повинен зголоситися до голови відділу і випорожнити її та продовжати збірку до кінця сезону. Місцеві наставники відсилають всі гроші до Центральної Управи О.Д.В.У. При Центральній Управі створена є спеціальна Комісія Бойового Фонду, до якої увійшли: І. Ничай голова, Мирон Сітницький секретар, Евстахій Кривень касієр, Микола Новак і Андрій Дубас. — Ця Комісія завідує виключно збірковою акцією. Вона має вироблене спеціальне conto щадниче в банку, де складає гроші та висилає їх що якийсь час до краю, а при кінці кожного збіркового сезону (тобто три рази в рік) проголошує в пресі точний звіт.

Місцевими наставниками збіркової акції є голови місцевих відділів О.Д.В.У, а де нема відділу, там назначиться спеціальних громадян, яких проголоситься в пресі. Вони мають ключі і відчиняють пушки.

В цей спосіб збіркові пушки три рази в рік будуть випорожнювані і знову пущені в обіг.

ВИГЛЯД ПУШКИ.

Сама пушка є мала і дуже вигідна: плеската, округла (розмірів 2 і пів інча в прорізі), на обох її боках на синьому тлі є золотий тризуб-меч і букви „БОЄВИЙ ФОНД О.У.Н.”, як також англійською мовою виписана адреса Центральної Управи О.Д.В.У.: **EXECUTIVE COMMITTEE OF O.D.W.U., P. O. Box 13, Sta. D, New York, N. Y.** Її дуже вигідно носити завсіди при собі в кишені. (Гляди на образець пушки).

ЯК ЗБІРАТИ?

Наші громадяни звичайно розуміють під назвою „жертва” якусь більшу суму: бодай одного долара, а в найгіршому випадкові пів долара або „кводра”. І не оден дав би нераз якусь жертву, та що ж, коли на „кводра” або більше не може собі дозволити, або не має при собі, а менше дати, то або стидається, або вважає таку жертву так малозначною, що по неї не варто й руки простягати. Однак які величезні суми гроша криються в тих власне „малозначних”, дрібних центах, чи „ніклях” та „даймах”, на які майже кожний громадянин може завжди спромогтися? І згадати лише, скільки то нагод має кожний оден з нас до зібрання таких „дрібних” центів: на вулиці, в публичному місці, в хаті, при стрічі зо знайомими, товаришами, кривими, на товариських забавах та зібраннях, на весіллях, хрестинах чи інших подібних okazіях, в Народніх Домах та під церквами, на різних підприємствах, — одним словом, всюди, де лише можливо. Така збірка не вимагає жадних спеціальних, великих зусиль, лише **використання кожної нагоди**.

Кожний оден збирач може кожного сезону зібрати бодай \$1, тобто на рік бодай \$3. (По обчисленням до пушки повинно вміститися коло \$3.). Бо коли б він сам лише кожного дня вкладав до пушки по одному центові, то за рік буде мати в пушці понад \$3.50. Коли ж зважимо знову, що в обіг випускається 5,000 пушок (покищо лише 3,000) та що серед 750,000 Українців в Америці повинно чейже знайтися 5,000 таких одиниць, що солідно працюватимуть, збираючи постійно, при кожній нагоді до пушок, то ясно кожному стає, яку суму еміграція дасть що року на боеву акцію; скільки труду і гроша українського робітника та робітниці заощадяться й не піде на марне.

Оце великі можливості, які має наша еміграція на полі несення матеріальної допомоги боротьбі за визволення й розбудування України, а про які вона дотепер ніколи не подумала. Не теоретична це пропозиція, а реально й правильно обдуманий план, який від тепер ми будемо реалізувати й мусимо його держатися на майбутнє. Лише в цей спосіб будемо служити справі. визволення України як слід!

Пушки ці деякі вже роздано на Зізді а решту Центральна Управа ОДВУ висилає до відділів ОДВУ і громад. Провідники відділів ОДВУ і громад хай роздадуть їх між своїх членів та громадян та дадуть належні пояснення. Хай збирачі відразу кинуться горячо до праці та розпочнуть першу збіркову кампанію!

НАДЗВИЧАЙНА УДАРНА КАМПАНІЯ В ЛИПНІ І СЕРПНІ 1934.

Заки розпочнеться листопадова збіркова кампанія (яка після пляну має тривати від вакацій по 15-го грудня), ми, в зв'язку з бурхливими сучасними подіями в краю, **отсим проголошуємо надзвичайну**

УДАРНУ ЗБІРКОВУ КАМПАНІЮ

на протязі двох місяців, **липня і серпня 1934.** До кінця серпня всі вислані тепер пушки повинні бути заповнені та випорожнені. По тому розпочнеться регулярна листопадова кампанія.

ВИКОНАЙТЕ СВОЮ ЧАСТИНУ ПРАЦІ

Хай кожний, хто одержить таку пушку, розважить в своєму українському серці свій народний обов'язок та згадає на ці надії, які на нього покладає революційна Організація Українських Націоналістів в краю, яка не збиранням жертв, але кровю та життям своїх членів платить за визволення України. Хай він під знаком недалекої спільної перемоги всього Українського Народу йде з пушкою „Бойового Фонду ОУН” між український загаль в Америці та хай доложити всіх своїх зусиль, щоб ця пушка була заповнена по назначений час кожного сезону!

Будь свідомий того, Український Націоналісте й Націоналістко, що збираючи „дрібні” центи до пушки „Бойового Фонду ОУН”, Ти виконуєш частину великанської праці над відродженням Українського Народу та відбудуванням **ВІЛЬНОЇ, СОБОРНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ!**

Всі громадяни в Америці і Канаді повинні піти назустріч збирачам „Бойового Фонду” до пушок, у тому розумінні, що своїми дрібними жертвами помагають зреалізувати українські народні ідеали.

ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА РЕВОЛЮЦІЯ! — УКРАЇНА ПОНАД ВСЕ! ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА О.Д.В.У.

Нью Йорк, Н. Й., дня 2-го липня 1934.

Наша адреса:

EXECUTIVE COMMITTEE of O.D.W.U.

**P. O. Box 13, Sta. D,
NEW YORK, N. Y.**

(П. С. — По додаткові пушки належить звертатися до Центр. Управи О.Д.В.У. на поштову адресу),

ВБИВСТВО ПОЛЬСЬКОГО МІНІСТРА, БРОНІСЛАВА ПЕРАЦЬКОГО

Дня 15-го червня б.р. вбито в Варшаві польського міністра справ внутрішніх, Броніслава Перацького. Удар цей мов грім з ясно-го неба впав на польський уряд. Справців чину, які виконали свій плян дуже відважно та вміло, не придержано, тому початково не знали було, хто замах цей виконав. З огляду на внутрішньо-суспільні заворушення, яких тереном тепер являється Польща, підозріння скероване в різні сторони. Загранична преса рознесла вістку, що вчинку мабуть доконали члени ново-створеної на взір німецький соціал-націоналістичної організації, які негодували на Перацького за його внутрішню політику, зокрема за його оборону жидів, на яких тепер ведеться в Польщі сильна нагінка.

Не багато, однак, часу забрало польській поліції, щоби набрати переконання, що вчинку доконали українські революціонери, члени найбільшої нині на терені Польщі революційної сили, О.У.Н., якої польський уряд боїться.

АРЕШТОВАННЯ ЄВГЕНА СКИБИ.

В слід за тим німецька влада, на жадання Польщі, заарештувала свіжо туди прибувшого українського студента, Євгена Скибу і видала його в руки полякам. Скибу арештовано під закидом власне вбивства Перацького. Крім Скиби арештовано також в Німеччині та в Данцігу ще й прочих визначних членів ОУН, з яких декотрих також видано Польщі, крім того посипалися масові арешти і на рідних українських землях.

Видання Німеччиною Польщі українських боеків наступило на підставі договору, який Польща заключила з Німеччиною та другими державами, а який зобов'язує кожну сторону до видання всіх тих політичних втікачів, котрі були відповідальні за атентат, при якому впало людське життя. Цей самий договір зобов'язує всі сторони також до видання всіх тих, що були зв'язані з таким атентатом.

ХТО БУВ ПЕРАЦЬКИЙ?

Перацький був одним із найбільш довірених людей Пілсудського, з яким стояв в революційно-визвольних польських рядах ще перед війною. Це той самий, який вів польські полки на „оборону” Львова перед українською армією, той самий, який осінню 1930-го року прибув до Львова, щоби особисто кермувати тодішню кривавою „пацифікацією” Галичини. Зараз при кінці цієї „пацифікації”, бо ще в грудні 1930-го року, він, в нагороду за справне переведення її, зістає міністром без теки в польському уряді, а відтак 22-го червня 1931-го року зістає міністром справ внутрішніх.

Безпосередньо перед вбивством він повернувся з Львова, де їздив, як це виказалось, в цілі переговорів з опортуністичними українськими провідниками.

ОЖИВЛЕНА АКЦІЯ О.У.Н.

Вбивство міністра Перацького припадає на дуже „горячий” час. Організація Українських Націоналістів в останніх місяцях незвичайно інтензивно посилила свою революційну діяльність на терені Зах. Укр. Земель. В наслідок того українські маси тепер представляють дуже грізну небезпеку для польського правительства. З поліцією польською вони зводять формальні кроваві бої, як про це вже всі читали в пресі. Цей посилений спротив українського населення датується менше більше з хвили, коли Пілсудський переформував нову польську конституцію, яка є так штудерно зладжена, що уможливорює урядові законно валити всі горожанські права. Акція ОУН викликала живу реакцію польської влади. Почато даліше переводити масові арешти українців, зокрема молоді, як також почато переводити нову „пацифікацію”. Про ту, однак, „пацифікацію” 1934-го року ми, як і цілий світ, мало що чуємо, бо Польща пильно береже, щоб про неї не видісталися вістки поза кордони. Недавно встановлено концентраційні табори, щось роді воєнних таборів полонених, в яких в першій мірі мають бути інтерновані українські революціонери.

Последніми часами Польща, крім українців, почала страшно гнобити й самих таки поляків, зокрема скрайно націоналістичні нові організації. Що більше, Польща побачилася zagrożеною українським революційним рухом на самих таки корінних польських землях. В час вбивства польського міністра преса донесла про розкриття одного із арсеналів українських революціонерів, де спритні і спеціально вишколені українські студенти препарували всякі амуніційні матеріали. Арсенал цей розкрито нігде інше, як тільки в історичній польській столиці, Кракові, на терені якого, як доносить сама польська преса, українські студенти розвинули були дуже живу різнородну діяльність.

ПАРАЛІЗУВАННЯ ПОЛЬЩІ ЗІ САМИХ ПОЛЬСЬКИХ ОСЕРЕДКІВ.

В часі цих незвичайно бурхливих і непевних для польського правительства подій паде якраз міністер Перацький, а польський уряд оскаржив о вбивство його українських революціонерів.

Український революційний націоналізм почав паралізувати польську владу зо самих польських таки земель. Краківський часопис, „Ілюстровани Курер Цодзенни”, з дня 17-го

ПРО „ГЕРОЙСЬКІ” ПОДВИГИ ПОСЛА ДО ПОЛЬСЬКОГО СОЙМУ, А. ГРИВНАКА

По побиттю в Пасайку посол Гривнак сказав до людей: „був я вже всюди, пережив „пацифікацію” та ще з таким нападом і побиттям не стрічався”. А всі „оборонці” повторили за ним хором, що вони шанують чесну словну організацію.

Тут подаємо допис про це, як то пан посол сам, враз із своїми радикальними товаришами, аранжував розбої українських віч. І хоч ця справа не дуже нас болить, бо нападав він на Дашкевича, отже на вихованка свого власного таки радикального гнізда, але для нас важним є підкреслення факту, що неправдою є немов би, як він каже, це був його перший того роду досвід. Допис цей доказує, що посол Гривнак не такий святий, як він себе представляє.

Крім того в цьому дописі, що його написав очевидець, говориться про це, яким то способом п. Гривнак зістав „представником” українського селянського люду до польського сойму — Ред.

В 1926 році, коли ще Луговий Провід не смакував „чорної кави”, лугова ідея находила широкий відгомін в кожному українському селі серед молоді і старших. (В лугах вохувався націоналістичний елемент. — Ред.) Стихійно росли Лугові Братства, ведучи свою працю понад партійний хаос, котрий нищив і нищить всі наші здорові почини та надбаня. Така праця, що виключала партійний монополізм не подобалась нашим соціал-радикалам і вони почали розбивати Лугові Братства. Зо Львова виїхали на міста і села з рамени соціал-радикалів агітатори-розбивачі на лови. Та успіху великого вони не мали. Село свідоме і на фарбованих лісах добре розуміється. Але тертя почались і треба було шукати вихідної точки, щоб покласти край цему розбиттю.

В червні 1926 р. в тій цілі Центральний Виконавчий Комітет Лугів скликав Загальний Зїзд Делегатів крайових Лугів Західньої України. На Зїзд, який відбувся у великій салі Лисенка у Львові приїхало 118 делегатів, котрі заступали поверх 500 лугових товариств ріжних сіл і міст. Предсідником Зїзду був д-р Р. Дашкевич, голова Лугів. На сцені, як звичайно на кожних зборах був присутній комісар лясцької поліції. Зїзд почався привітаннями, а даліше рефератом д-р. Дашкевича. Першу частину реферату наші закукурічені радикали вислухали спокійно. Зате в другій частині, коли д-р. Дашкевич торкнувся розбивацької роботи радикалів, присутні радикальні прихвостні на чолі з п. А. Гривнаком, Матвієм Стаховим, Павловим і д-р. підняли страшний вереск. Д-р Дашкевич перервав промову кілька разів, бо не міг перекидати „горячих” оборонців II-го інтернаціоналу. Таке напруження тривало кілька хвилин. З галерії, де засілось кількох ра-

дикальних дубів, неслись голоси до комісара полісая поліції: „пане комісаржу, замкніть це згромаджене”. Згодом троха затихло і д-р Дашкевич почав говорити даліше, але це тривало лише кілька хвилин. Мабуть радикали не могли перенести цих тяжких обвинувачень і вхопили за крісла. Зпершу почалась бійка на галерії, пізніше перенеслась на салю, де було також кількох радикалів зі своїм ватажком п. Когутом. Почалась суматоха. З галерії радикали кидали на діл в делегатів кріслами. Таке дике поступовання здивувало немало делегатів, які на 90% походили зо сіл і навіть ніколи не подумали б були, що провідники радикальної партії оперуватимуть такими „аргументами”, але це тривало лише хвилинку. Жилаві селянські руки досягли радикальних дубів, пригнули їх аж до землі і добре витріпали. Панове А. Гривнак, Стахів, Павлів і другі ставили опір при чім **побили голову одному делегатові**. Задніми дверми викинули їх зі салі на вулицю. Їх прихильники вийшли за ними. На салі остало по переліченню 107 делегатів, вийшло 2. По цім інциденті збори спокійно докінчено.

Та це, що сталось отворило не одному з нас очі. Багатьох синів села симпатизували з радикальним рухом і вірили, що цей рух дійсно є корисний для нашого народу. Але случай хотів, щоб кожний наглядно переконався о вартості цієї квіточки. І ми переконались! Переконались таки добре, бо неодного з нас може і п. Гривнак потягнув „радикальним” парграфом” куди попав. Ми делегати були свідками того страшного розбиття Лугів радикалами, мали перед собою всі дані їх розбивацької роботи, тому то й ми були суддями справи. Коли за ними була певна програна, вони вхопились за крісла. Та це власне запечатало в нас всі симпатії до радикалів і присутні делегати винесли про них лише погорду. А на погорду заслужили вони, бо як говорив п. Гривнак: Лугові Т-ва всі мусять бути радикальні, бо батьком Січової ідеї, а тепер і Лугової були радикали. Даліше накликування комісара поліції, щоб замкнув даліші наради говорили за тим, що радикалам цілком не ходить о народну роботу, а ходить їм лише о те, щоб всі Лугові Т-ва підчинити під II-гий інтернаціонал.

Цих 11-ть людей (делегатів і радикалів з УСРП і Гр. Голосу) зараз по виході зо салі Лисенка зробили свої збори і рішили завязувати нові Луги на нових статутах, як також видавати місячний журнал „Луговик”, який в недовозі і появився. Одначе і це їм не повелось бо симпатії вони ніколи не здобули між Луговим Братством, а свідчить про те найкраще це, що коли і д-р Дашкевич віддав Луги під „польське войськове пшиспособене” то Луги виреклись останнього (до речі також Даш-

кевич з радикального гніздочка походить) і держать свої Т-ва на старих статутах, де не підлягають під ляцьку контролю.

Загумінкова, неясна і шкідлива політика проводирів з УСРП наказувала кожному здорово-думаючому українцеві — держатись від них здалека. Побоювання ці справдились в р. 1927 в часі виборів до польського сойму і сенату, коли то УСРП звязалась в бльок з жидівською большевицькою організацією „БУНД” а також з ППС (Польська Партія Соціалістична). В ганебний провокаційний спосіб вели вони передвиборчу пропаганду, засипаючи тисячами гідких карикатурних летючок кожне село і місто, щоб тим способом підкопати довіря і повагу до польських кандидатів українців з націоналістичної лісти. Рогатинщина (повіт п. А. Гривнака) перетворилась в передвиборчі побоєвища між українцями. А. Гривнак явно накликавав своїх однодумців до „радикальної аргументації” проти українських послів з Українського Виборчого Бльоку. Ра-

дикалам, а у великій мірі і п. А. Гривнакові треба завдячувати неуспіх виборів українців. До цього довели наші радикали.

Згодом п. А. Гривнак дістав також посольське крісло. А коли на запит одного радикального посла в польському соймі: „скажіть нам панове, як ми маємо вам служити?” здається дістав влучну відповідь, він пустився в „роботу”. Виїхав до Америки, щоб шкодити тим, які валять в самих основах державу, в котрій соймі засідає п. Гривнак. Коли поверне п. А. Гривнак назад до краю — здасть „рапорт” зі своєї роботи. Та чи скаже він про все те, що його тут стрінуло?... Розбивацька робота не все поплачується, часом гірко платить цей що розбиває організованих.

(Ось стільки про розбишацькі здібности посла А. Гривнака, якими він пописувався, вправді не між націоналістами, а на терені опортуністичного кубла. Нема, отже, чого жалувати, що набрав він в Пасайку. — Ред.).

Степан Кутний.

ПРО ОДИН „ПРОТЕСТ”

Знайшлася одна-однісінька в цілій Америці маленька організація, яка підняла протест з приводу побиття посла Гривнака в Пасайку. Запомогове льокальне ню-йорське товариство „Просвіта” написала цей протест й підписала під ним своїх урядників та вислала до всіх часописів. Помістили його філяделфійська „Америка” та „Народня Воля”. Ця остання вбрала його в подвійні рямці, в цей спосіб даючи хоч трохи компенсації пану по слові.

У цьому нещасному протесті одно лише заслуговує на увагу. А саме: написане там є, що „наша організація, яка ніколи не обстоювала виключно одної політичної лінії...” і тп. Підкреслимо ці слова з огляду на це, що може в Америці є ще інші організації, які „не обстоюють” одної політичної лінії.

Не дивота, бо писали ці слова люде, які не розуміли, що писали. Бо коли ця організація не визнає одного лише політичного напрямку, то значить, що вона визнає кожний один нап-

рямок, отже є політично незорієнтована. В цьому лежить велике нещастя, що загаль наш не є ще як слід політично зорієнтований і не розбирає, яким шляхом йому йти. У нього всі добрі.

„Не визнавати одної лише політ. лінії” означає також „визнавати й комуністів”, бо ці також представляють якийсь політичний напрям.

Ось таких заступників знайшов собі п. Гривнак та „Народня Воля”. Та, коли вже не дивуватися авторам цього протесту, то чейже п'янувати треба „Народню Волю” та другі часописи, які такі ідіотичні базгранини допускають на свої сторінки. Коли редактор „Нар. Воли”, Чиж, годиться за словами „Просвіти”, що вона вважає за обов'язок визнавати і шанувати кожний політичний напрям, то чому він не примінить цієї ж засади і до політики наших соціалістів? — Чому не повчить свого посла Гривнака, що треба і націоналістичний напрям шанувати та не нападати на нього з брехнею? —

Еско.

ПРО ЄДИНУ ОРГАНІЗАЦІЮ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

В житті діють і життям кермують тільки сили.

Ідея стає силою тоді, коли вона опановує душі людей і покликає до життя зложену з тих людей організацію, яка ідею цю здійснює. Без цього, без організації ідея лишається тільки мрією.

Найвищу волю Української Нації, ідею українського націоналізму здійснює Організа-

ція Українських Націоналістів (О.У.Н.), покликана до життя волею Української Нації для здійснення її завдань. Здійснювання волі Української Нації, в сучасний момент волі бути самостійною й соборною, це шлях Української Національної Революції...

Українську Національну Революцію організує й нею кермує О.У.Н., та в той спосіб здійснює тепер волю Української Нації. Укра-

їнська Нація проявляє свою волю — діє тепер саме через О.У.Н. Організацією Українських Націоналістів стала реальною життєвою силою. Через О.У.Н. діє вона в житті й ним кермує.

Роля О.У.Н., як суб'єктивного, організуючого чинника Української Національної Революції незвичайно важна.

Без такої організованої сили воля нації не може здійснитися навіть серед найкращих обставин. Бо от наприклад, в першому періоді Української Національної Революції в 1917—20 роках, воля Української Нації жити самостійним державним життям не здійснилася мимо дуже пригожих зовнішніх обставин. Сталося це в першу чергу через те, що не було оттого суб'єктивного (підметного) організуючого й кермуючого чинника революції. Не було сильної організації й проводу, який був би організував і провадив відповідно боротьбу за здійснення волі Української Нації. Так само й далі, вже по нашій хвилевій невдачі збройної боротьби з наїзниками, грозила небезпека, до життя Українській Нації під тими самими шляхами, що перед війною.

Українську територію роздерли кордони наїзників на чотири часті. Відчувалася пекуча потреба одної націоналістичної політично-мілітарної організації, якої провід був би українським національним проводом, яка провадила б одну всеукраїнську визвольну політику, організуючи духову й оперту на ній політично-мілітарну силу української нації. Треба було одним словом такої організації, яка організувала б кермувала б Українською Національною революцією та затупала б на час поневолення функції власної держави. І тому українські націоналісти усвідомили собі, що крім ідеї, яка нас лучить, треба ще Всеукраїнської Організації, яка б всіх Українців Націоналістів злучила в одну організовану силу.

Формально покликав до життя Організацію Українських Націоналістів І-ший Конгрес Українських Націоналістів, який відбувся в лютому 1929 р. у Відні. Фактично організований український націоналістичний рух існує від 1920 р., від часу існування У.В.О., яка була довший час його організаційним ядром і яка розвинулася з часом в широку політичну всеобіймаючу Організацію Українських Націоналістів. Першим головою Проводу Українських Націоналістів — є полковник Євген Коновалець, вождь Української Національної Революції.

О.У.Н. не є виявом волі одної тільки людини, чи навіть певного гурта людей. Повстала вона покликана до життя волею Української Нації, яку передові її сини, як перші, її відчували й взялися здійснювати. Не є вона тимсамим наслідуванням чужих більше, або менше подібних форм націоналістичного руху інших народів. Так як колись козацький рух і його січова організація були виявом своєрідного, самостійного характеру Української Нації, так само в сьгоднішніх часах подібним виявом є український націоналістичний рух, зроджений з внутрішньої природи Української Нації в час її зусильної боротьби за підстави й цілі сво-

його творчого буття, і його організаційне оформлення О.У.Н. І так, як тоді козацький рух зі своїм організаційним ядром — січовою організацією і проводом гетьманів в огні великої Козацької Революції організував політично-мілітарну силу, та по хоч численних, але тільки хвилевих невдачах зломив вкінці силу наїзника та здобув Українську Державу, й двигнув Українську Націю з упадку на вершини могутності й слави, так само сьогодні український націоналістичний рух оформлений в Організацію Українських Націоналістів, веде шляхом Української Національної Революції до визволення й відбудови Самостійної, Соборної Української Держави.

Отже О.У.Н. в сучасну хвилю: організує й кермує Українською Національною Революцією і є найвищою можливою формою організованості нації в часі поневолення. Згідно з націоналістичною ідеологією й відповідно до вимог революційної боротьби О.У.Н. має характер політично-військової організації (ордену-чину). Вона сама творить вже тепер завязок-ядро організованої політично-мілітарної визвольної сили, яка росте в огні революційної боротьби.

В основу О.У.Н. лягла велика ідея-віра Українського Націоналізму. Вже хоч би тільки через те, вона відмінна від звичайних політичних, чи військових організацій. У ній є щось більшого. У ній є власне отта велика ідея-віра, якої нема в інших подібних по формі організаціях. Через те члени О.У.Н., хоча розділені кордонами 4-ох займанщин, розкинені на еміграції по цілому світі, розділені ріками, горами й морями, всежтаки творять неначе одно тіло, один споєний залізний гурт творців і борців Української Національної Революції, пронятий одною великою ідеєю, підпорядкований одному проводові.

Український націоналіст, чи він над Дніпром чи над Дністром, чи на Буковині, чи на Закарпатській Україні, чи в повстанчому загоні Холодного Яру проти Москви, або на Соловках, чи в революційній боротьбі проти ляхської, румунської, чеської влади, або в тюрмі, чи на еміграції, чи ген далеко від рідного краю за морем, завжди і всюди служить цілій і цілим своїм життям одній, великій святій ідеї Української Нації й повинується одній ЄДИНІЙ Всеукраїнській Організації Українських Націоналістів.

Є тільки одна воля Української Нації, один Український Націоналізм і одна Організація Українських Націоналістів. Говорення про ще якийсь інший націоналізм „католицький”, чи „ундівсько-паліївський”, це або глупота, або укрита провокаційна спроба ворогів українського націоналізму підшитися під його ім'я й розкладати його зо середини.

Концепція кількох, різних нібито українських націоналізмів і не відповідає фактичному стану і взагалі противиться в засаді ідеології українського націоналізму. Хто не підпорядковується вповні Організації Українських Націоналістів, той не є націоналістом.

В Організації Українських Націоналістів гуртується найідейніша й найздібніша частина української суспільности, весь актив. Впливає на те ідея українського націоналізму, яка перевиховує людей в дусі її великих засад і строгі, тверді вимоги, які О.У.Н. ставляє до своїх членів. Націоналіст мусить ділами виказувати, що він гідний носити це ім'я. Він мусить бути вірцем ідейности, активности, карности й т.д.

Крім того умовини революційної боротьби проти наїзників, яку провадить О.У.Н. і жорстокі репресії наїзників вимагають великого гарту характеру. Це також впливає на відповідний добір членів. В О.У.Н. гуртуються тільки

найсильніші характери, з другої сторони в огні боротьби вони ще більше гартуються.

Перед нами велике історичне завдання: довершити велике діло визволення Української Нації й здобування Самостійної Соборної Української Держави.

Єдиний Визвольний Фронт Всеукраїнської Національної Революції, Єдина Організація Українських Націоналістів під Одним Проводом, це шлях на якому Українська Нація двигнеться знову як колись в часі великої Козацької Революції з упадку на вершини могутності й слави!

УКРАЇНЬКА НАЦІОНАЛІСТИЧНА МОЛОДЬ НА ПІКАРПАТТІ

Дня 1-го липня бр. відбувся в Мукачеві, на Підкарпатті, 2-гий Зїзд Української Підкарпатської Молоді, зорганізованої в організацію „Народовецький Союз”.

Народовецький (націоналістичний) рух молоді на Підкарпатті датується з 1929-го року, коли то в Ужгороді відбувся 1-ший Зїзд народовецької молоді. Це був перший крок до пробудження національної свідомости в українського підкарпатського громадянства, а в першій мірі молоді. Від цього першого Зїзду до тепер народовецький рух поширився на всі круги прикарпатських Українців, а „Союз Народовців” зріс у велике число членства. Йшла завзята невпинна праця над національним о-свідомленням громадянства та перевихованням його на засадах Українського Націоналізму.

В останніх часах почав виходити місячний журнал прикарпатської молоді, „Пробоем”.

В додатку до часописи „Пробоем” за квітень бр., п. н. „Народовець”, „Союз Народовців” закликає прикарпатську українську молодь, щоб готовилася до 2-го Народовецького Зїзду. У вступній статті цього додатку читаємо:

„Перший Зїзд народовецької молоді Підкарпаття, що відбувся дня 7-го липня 1929 року в Ужгороді, був скликаний під знаком пробудження національної свідомости. На першому зїзді молодь наша проголосила цілому світові, що вона є частиною великого українського народу.....

„Другий Зїзд має назначити дальшу працю над повним о-свідомленням українського народу Підкарпаття, а також працю для повного унезалежнення під економічним оглядом нашої країни.

„ВІРИМО ТІЛЬКИ У ВЛАСНІ СИЛИ...”

„Доба різних орієнтацій на одну чи другу партію, на одного чи другого нашого національного ворога, минула. Нам ніхто не поміг і не дав нічого, також певно не допоможе і не дасть в будучности... Будемо мати це, що власними силами виборимо собі.... Хто хоче, мо-

же вірити у міжнародну справедливість, але ми перестаємо в неї вірити. Ані „правді” го-лошеній соціалістами на основі „науки” жида Маркса про „рівність усіх” ми не віримо, **бо якраз в імені „праведного” соціалізму Україна і сьогодні стогне під московським чоботом!** (Соціалістична влада Української Держави, в ім'я „демократизму та пацифізму”, завзято поборювала спроби зорганізування сильної української армії, й тому не було кому боронити України перед бандами большевицьких наїзників. — Ред.).

„Віримо тільки у власні сили... Любов і праця для народу стоїть у нас понад все!...”

Як бачимо, ідейна і свідома українська молодь Підкарпаття здає собі справу з того, яких батьків вони сини, та яким шляхом їм йти, щоб вибороти волю України. Вона вичула велику силу, якою дише український революційний націоналістичний рух й старається стати частиною цього великого епохального руху.

Вона знає, що нова Україна зродиться з хвилею, коли дозріє свідома, горда українська молодь. Бо доля будучої України, це доля української молоді. Вона з історії знає, яку роль відгравала українська геройська молодь у визвольних змаганнях та розуміє, що їй треба йти їхніми слідами. В дальшій статті цього часопису читаємо:

„...І наша молодь довершила безсмертні чини, геройські діла за великих днів визвольного зриву українського народу. Це українська молодь, надхнена національною ідеєю, пішла під Крути в 1918 р., щоб юнацькими грудьми боронити славний Київ перед кулями наїзника-москаля. Це українська молодь зводила з поляками тяжкі бої за княжий Львів. Так, великі Крути! Ніхто на світі не має Крутів, бо на Крути сьогоднішні люде не спосібні.

Бо лише грецькі старинні Термопілі можна порівняти з нашими живими, нинішними Крутами.

„Курінь студентів гордо поляг у нерівному бою з червоними москалями. Поляг за волю України. Поляг, як доказ і зарука, що Україна мусить ожити. **Крути наш примір!...** Вони, на-

ші Герої, вмирали з вірою, що з їхньої юнацької крові та святої любові зродиться нове життя. І віра їх здійснилася...

„Бо коли вороги спільними силами перемогли висилений нарід, нове молоде покоління перейняло з рук великих попередників преславний бойовий прапор визвольної боротьби, зливаючи нашу землю розлогу власною й ворожою кровю. Ніщо даром не гине. Не згинула й жертва Героїв. Вона примушує нас усвідомити собі наші обов'язки супроти нації! І ось сьогодні **селянський парубок, студент і робітник**, запалені приміром і любов'ю до народу, злучені одною ідеєю, **плече в плече спільно змагаються** за кращу долю свого народу.

„Теж українська молодь Підкарпаття не була далеко позаду своїх братів з Галичини та Наддніпрянської України. Вона достойно підняла боротьбу проти наїздників румунів та мадярів і створила Гуцульську Республіку, як доказ, що Українці по тисячлітній неволі не померли!

ЗА ВИКОРІНЕННЯ РАБСТВА І КРАЩЕ ЗАВТРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

„А по прилученні Підкарпаття до Ч.С.Р. молодь працює далі для рідного народу....

„На Підкарпатті українська молодь мусить бути пробойовиками народовецької ідеї. Ця ідея вимагає духового вироблення своїх пробойовиків, що змагаються за знищення всіх рабських прикмет, накинутих народові протягом віків

неволі. Жадає доброї організації творчих сил народу, бо тільки плянова, зорганізована боротьба та праця веде до повної перемоги”.

В іншому знову місці читаємо: „Бо між народами є одно право — **право сили**. Сила ж ця здобувається не по чужих столицях, не в хитрунських торгах, а на своїй землі, власною організованістю, твердістю і рішучістю. Не сонний загаль, а відважна, міцна і карна добірна меншість творить події, пориваючи за собою цілий нарід. Викорінюючи рабський дух минулою, перероджуючи духово весь нарід, ведуть його народовці (націоналісти—ред.) скрізь змагання і крок до великої будучності!”

Так відчуває і працює українська молодь Підкарпаття. Вона бореться за кращу долю українського народу та за його етичні національні цінності, а у її праці присвічує їй майбутня незалежна Українська Держава.

Спитати б тепер: а як же чує і діє українська підкарпатська еміграція в Америці? — Зовсім не так, як її молоде покоління на рідних землях. Тут, це не є „українська еміграція з Підкарпаття”, але є „Карпаторошієнс” (Карпаторуси), у якої живе душа темних русотяпів. Про самостійну Україну й мови нема. Свідомих національно українців серед неї дуже мало. Провідники, зокрема церковні, виховують молодь на все інше, лише не на українців.

Чи знайдеться серед цієї темної частини еміграції в Америці які патріотичні українські душі, які б хоч про молодь подбали та зорганізували її при чисто-українському осередку?

ВЕСНА НА ПІДКАРПАТТІ

Підкарпаття — це країна, де й до сьогодні не було ані найменших проявів самостійно-політичного життя. Війна, революція й переворот освідомили, правда, трошки наш загаль, але тільки на культурній ділянці. Політичне ж життя — далі текло й тече старим річищем... Як колись, так і тепер на нашій землі всі установи засипані десятками тисяч урядовців-чужинців, починаючи жандармами й кінчаючи головою країни; в урядах не почує нашої мови; наша земля засіяна чужими школами; наша земля кольонізується чужинцям; наша земля представляє собою кольонію, з якої все забирають і якій за те нічого не дають; по нашій землі лютує голод; на своїй землі ми не панами, а слугами й жебраками.

І ми ще й до сьогодні не створили навіть своєї незалежної української партії. У нас є лише філіялки чужих партій. Наші послы й сенатори — це слуги, слуги в повному значінні цього слова, що точно й совісно сповняють всі накази своїх хлібодавців, що за юдин гріш приплювкують, оплюгавлюють честь рідної Нації й що своєю „політикою” підривають і так дуже слабенькі матеріальні основи нашого життя.

Наші „репрезентанти” докотилися в сліпу вуличку, з якої нема виходу і де мусять опинитися всі прислужники чужих ідей. Тепер глядають виходу. Але його не знайдуть, бо його нема. Взад вертатися також нікуди, бо згоріли б в полум'ях народнього гніву; бо ожебрачене з їхньою поміччю наше селянство й лишена без всяких прав на життя наша молодь — зрозуміли, що їм не подорозі з чужими прислужниками і що тільки „в Своїй Хаті — своя Правда і Сила і Воля...”

І вже тепер на руїнах крахуючої „репрезентанщини” та всякого роду інтернаціоналізмів зростає нова сила, яка поведе бій за свою повну перемогу. Її кличі „Добро і честь Народу понад все, незломна віра у власні сили та непереможна, чинна воля” виведуть наш народ із занепаду, в якому опинився. Ця молода здорова сила постановила собі завданням виховати справжніх борців, що прискорять смерть конаючій „репрезентації” та всяким інтернаціоналізмам, що виведуть наш народ із сліпої вулички й поведуть його до Сили, до Правди і Волі.

Народовець.

В ПРАЗІ ВІДБУВСЯ 10-ТИЙ ЗВИЧАЙНИЙ ЗІЗД ЦЕСУСА

„БЮЛЕТЕН ЦЕНТРАЛЬНОГО СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНСТВА”, (що виходить неперіодично) за квітень 1934 р. подає слідує:

10-тий Звичайний Зізд ЦеСУС-а відбувся в днях 27-го і 28-го березня 1934 р. в Празі. Зізд відкрив президент, тов. Ярослав Барановський, взиваючи присутніх повстанням з місць вшанувати пам'ять тих, що впали у визвольній боротьбі.

Після відчитання надісланих привітів, приступлено до ділової праці — прийняття та виключення членів та звітів з діяльності поодиноких організацій, що їх відчитували делегати. Програму першого дня Зізду закінчили звіти Управи та Ревізійної Комісії.

Другого дня, після основної дискусії над діяльністю складових організацій та Управи ЦеСУС-а, уділено абсолюторію Управі та Рев. Комісії. По виборі Комісії-Матки розпочалися праці в поодиноких Комісіях, які закінчилися винесенням відповідних резолюцій. (Виймки з резолюцій подаємо понище).

Резолюції поодиноких Комісій прийнято на пленумі одноголосно. Потім вибрано нову Управу, Рев. Комісію та Мировий Суд. До нової Управи увійшли: Президент-Ярослав Барановський; І. Містопрезидент — Голова Студентської Репрезентації СУСОП-у у Львові; ІІ. Містопрезидент — Василь Колодій; Секретар — Роман Мирович; Голова Відділу Міжнародних Зв'язків — Ярослав Барановський, члени — Яромир Дмитрюк, Оксана Голубівна; Економічний Референт — Остап Чучкевич. — Ревізійна Комісія: д-р Дмитро Равич, Володимир Янів та Ярослав Бойдуник. — Мировий Суд: Гридовий (Відень), Д. Сушко (Відень) та О. Грабець (Прага).

Зізд між іншими ухвалив такі резолюції:

В культурно-суспільній діяльності: Зізд ЦеСУС-а стверджує, що скликання т. зв. „Всеукраїнського Конгресу” є акцією, яка не приносить українській справі жадної користі, а зводить боротьбу за Українську Державність на манівці й посередно йде на руку ворожій політиці.

Зізд ЦеСУС-а вітає пляни краевого студентства скликати Культурно-Освітний Конгрес до Львова в червні 1934 р., який матиме за завдання підсумувати дотеперішню працю україн-

ського студентства в культурно-освітній діяльності та визначити напрямні для тієї праці на будуче для добра Української Нації.

В діяльності організаційній: Ціллю студентських організацій є виховувати українське студентство на нових, націоналістичних основах; тому напрямі діяльності всіх українських студентських організацій мусять бути підпорядковані тому самому завданню. А що найбільше життєвих проблем під цим оглядом вирінає перед студентством передовсім на Рідних Землях, а не на еміграції, то й розв'язка їх, отже й керма цим життям мусить з природи річи належати до українського студентства на Рідних Землях.

В діяльності міжнародних зв'язків: Українське студентство на чужині має бути виявом тих прав, якими живе студентство на Рідних Землях і бути розсадником своїх ідей серед інших націй. З огляду на це завдання українського студентства на чужині є пропагувати і проводити в життя ідею українського Націоналізму.

Тому 10-тий Зізд ЦеСУС-а постановляє: 1) ЦеСУС, стоячи на ґрунті українського націоналізму, що в сучасний момент в першу чергу має на цілі здобуття Самостійної Соборної Української Держави, як передумови росту та могутності Української Нації, — гуртує на міжнародньому форумі молодь народів, що змагають до зміни існуючого політичного стану, наскільки ця зміна йде по лінії інтересів Української Нації. 2) Ці принципи стають основою діяльності ЦеСУС-а на терені СІЕ, ІСЛ і інших подібних організацій. (Міжнародні студентські організації — ред.).

* * *

В члени ЦеСУС-а між іншими прийнято також дві нові студентські організації в Америці, а саме — „Укр. Студ. Громаду” в Питсбургу, Па., і „Укр. Студ. Націоналістичну Організацію” в Саскатуні, Саск., Канада.

В першому своєму комунікаті нова Управа ЦеСУС-а повідомляє, що цього року відбудуться такі Міжнародні Студентські Зізди: Зізд Міжн. Студ. Ліги для перебудови Європи в червні, Зізд С.І.Е. в Нотінгем, Англія та Зізд Міжнар. Студ. Помочі у Буфемонт біля Парижа. Управа задумує взяти участь у всіх тих трьох Зіздах.

Інж. Микола Сціборський.

ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ ІДЕОЛОГІЇ, ПРОГРАМИ І ТАКТИКИ О.У.Н.

1. ІДЕОЛОГІЧНИЙ НАРИС УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІЗМУ.

Націоналізм розглядає Націю не як механічний збір певної кількості людей, пов'язаних між собою лише спільністю території, мови, звичаїв і матеріальних інтересів, але як найвищу органічну форму людського співжиття, що — при всій своїй суспільній зрізничкованості — має власний, неповторний духовий зміст.

Цей зміст від віків створюється на підставі природних властивостей даної національної спільності, її моральної єдності і стремління здійснювати свої власні завдання.

Не самі матеріальні підвалини існування, лише насамперед дух і збірна воля Нації — постійно проявлювані в її творчості і змаганнях — являються підставовими чинниками її життєвої сили, надаючи їй питоменну, відмінну від інших, форму.

Отже націоналістичне розуміння і відчуття Нації (у відмінність до ідеологій демократів, гетьманців, соціалістів і тд.) ґрунтується на ідеалістично-волютаристичному світогляді, себто такому, що головними двигунами цілого життя, і основою існування та розвитку Нації вважає дух (ідеї) і волю до творчості та боротьби.

Таке поняття Нації не перетворює її в щось таке, що незалежно стоїть поза людьми, які її складають, та їх життєвими інтересами. Противно — воно надає їй значіння найголовнішої підвалини духового і матеріального життя, яка покриває і об'єднує і окремих людей, і їх інтереси. Виходячи з таких ідеологічних заłożeń, український націоналізм сприймає власну Націю як найвищу ідейну і реальну цінність, видвигаючи гасло:

Нація понад усе!

Будуючи на первнях духа, волі і невпинних змагань свій світогляд, націоналізм протиставить його всім іншим світоглядам, бо висуває його з єдиного правильного розуміння і відчуття тих рушійних законів, які керують життям — зокрема життям Нації — і творять його неприхований реальний і моральний зміст. З цих причин ідеологія українського націоналізму є суцільна, неподільна і непримирима. Її немислимо узгоджувати з іншими ідеологіями.

На що ж вказують ці закони, в стислих питаннях Нації? Насамперед на те, що кожна нація безнастанно побільшує свої духові і фізичні сили, перебуваючи в стані невпинного зростання. Коли цих виявів в житті даної нації не має, то це є доказом, що вона вже пережила свою внутрішню силу і перебуває на шляхах упадку.

Відповідно до цього зростання, перед кожною нацією стає завдання здобути ті загальні середники, яких вимагає її організм для свого насичення і скріплення. До певного часу ці

середники можна здобувати використовуючи внутрішні запаси. Але врешті приходиться пора, коли вони не вистарчають. Тоді перед нацією стає питання: або штучно спинити свій розвиток, або шукати на зовні за середниками, щоб наладувати свою розгонову енергію.

Ніяка здорова нація ніколи добровільно не годиться на самообмеження і шукає можливостей поширитись назовні. На тій своїй дорозі подибує вона іншу націю, що так само хоче поширитись коштом другої і приходиться між ними до зудару. Так твориться явище, яке називаємо — імперіялізмом.

Національно-державницький імперіялізм — це неминучий прояв історії. Він постійно проявляється, без огляду на внутрішні політичні устрої держав, що змагаються між собою за свої життєві інтереси. Соціалістичні і демократичні теорії — які пояснюють імперіялізми самими впливами капіталістичної буржуазії або браком „розуму” у людей і діянням „стихій руїни” — не є правдиві. (Доказом цього є імперіялізм комуністичної Москви, монархічної Японії, демократичної Франції, фашистської Італії, і багато інших прикладів.)

Імперіялізм — в широкому розумінні постійних суперечностей інтересів і боротьби — був є і буде. Хоч і причини і форми його міняються в залежності від умов кожної доби, то незважаючи на це його внутрішній зміст є незмінний. Це засада: старайся послабити, а то й знищити іншого; бо інакше він тебе використає і знищить!...

В житті існують свої закони, яких не можуть збагнути представники бездушних, міщансько-матеріалістичних світоглядів. Їх теорії, що вважають мир, спокій — абсолютним ідеалом, і добачують в ньому єдину можливість „поступу”, а з другого боку вважають кожне змагання — як вияв руїнницьких сил, цілком не відповідають правді життя та його філософії.

Бо як у фізичному світі ніч міняється на день, як у фізіології життя чергуються зо смертю, а відпочинок організму, з його активністю — так і в суспільному житті періоди рівноваги і спокою чергуються з періодами порушень і боротьби. З цього чергування явищ витворюється лінія суспільного розвитку, в якій не важко добачити чисельні приклади, коли мир спричинював занепад, а війни були чинниками поступу.

Існують також теорії, які причини імперіялізмів добачують в самому факті існування окремих націй. Вони доказують, що в будучині всі нації зникнуть, а на місце їх створиться інтернаціональне світове суспільство, з таким морально-духовим переродженням людей, яке унеможливить всякі суперечності і війни. Та ці теорії заперечують ціла історія і дійсність, які вказують, що етнічний (національний) розвиток людства йде не по лінії його обеднання,

лише протиположно — зрізничкування. Це явище чим далі, тим все посилюється у вигляді стремління навіть найменших народів до національної окремішності — виявом чого є сучасне світове зростання націоналізму.

На національний поділ людства у світі впливають, як видно, не лише умови підсоння, побуту і т.д., але і якийсь незбагнаний духовий закон світобудови, що творить величну суцільну гармонію, через безмежну велику різноманітність її окремих складників... І чи можна поважно думати, щоб цей закон ділаючий з глибини тисячеліть можна було змінити приписами спекулятивних марксіських та інших теорій?!

Таксамо нереальними, а навіть неприродними є мрії про таке переродження людської психології й натури, як виключало б боротьбу поміж людьми та їх спільнотами. Бо сама людина уявляє собою поруч розуму, свідомості — ще складний узел особистих духових рис, побуджень, почувань і нахилів. В ній, як у повязаній цілості є вияви доброго і злого, а в цій повязаності первні сили, почуття пристрасти, інстинкт боротьби — являються одними із найголовніших.

Цього не відчують кволі фантасти, які сподіваються штучними заходами знищити в людині те, що поруч з розумом, надає їй життєву устійненість, відборонність і побудники до творчості: її інстинкти. Річ очевидна, що розум і суспільна організація повинні ставити для шкідливих виявів цих інстинктів тверді межі. В цьому й полягає зміст соціальності людини. Однак надії на їх цілковите усунення таксамо безпідставні, як спроби „привчити” kota не їсти миш, або льва не здригтися на вигляд його добичі. Хоч людина є „цар природи” — та проте є і її органічний складник, з її питомими рисами й проявами...

Отже тверезий погляд на життя вказує, що воно головне основане на засадах протиположності, боротьби, на праві сили. Ці засади творять також рішучі умови для існування й розвитку Нації, що являється основою природного поділу людства на землі. Правильне вчування в ці життєві закони і надає ідеології українського націоналізму непримиримих, войовничих рис. Це не означає, що націоналістична ідеологія виключно спрямована на те, щоб нищити на плекання гасла — „ріж і бий”, як це закидають нам противники. Націоналізм тверезо усвідомлює собі творче значіння й миру в певних умовах і самий змагатисьме за його збереження тоді, коли цього вимагатимуть інтереси Української Нації. Це однак не засліплює нас розуміти підставові закони її існування і відносини до інших націй, що будуть базуватися не на баламутних мріях про „згоду, мир і братерство” — лише на неминучих протиположностях нації іншими націями. З цього націоналістичний висновок — будь постійно готовий до боротьби!...

Націоналізм хоче бачити Українську Націю великою, могутньою, багатою, культурною і щасливою. Він змагається за створення для неї

таких умов, серед яких вона могла б існувати і найкраще розвиватися. Для цього він насамперед збирає всю силу її внутрішніх первнів — це творчий національний дух і діючу волю. На основі цих духоволевих виявів, він означає її шляхи в майбутність.

На тих шляхах для нього рішучим є добро Нації. Засобами до досягнення цього добра являються: її внутрішня єдність, соціальна справедливість і зовнішня відборонність, придатна до експанзії (наступу) в потрібну історичну хвилю.

Український націоналізм знає, що з природи своєї всяка національна ідея і національний інтерес є запереченням других ідей та інтересів. Виняток з цього правила буває в подвійному випадку: це коли дана національна ідея і її інтереси не можуть протиставитися іншим (тоді вони улягаються чужій силі!), або коли між ними не має прямої спірної стичності (тоді можливий союз, оснований на обопільному егоїзмі і пошанованні сили другої сторони).

Тому свою національну політику буде він на засадах максималізму, здорового егоїзму, виключності, любови до свого, нетерпимости до ворожого і активності чину, готового кожної хвилини обернутися у залізний таран щоб розторожити противну силу, яка стане Нації на перешкоді.

В добрі засобів для звільнення і скріплення власної Нації, український націоналізм не обмежує себе ніякими „загальнолюдськими” принципами солідарности, справедливости, милосердя й гуманізму, уважаючи, що вони можливі до здійснення лише в умовах взаємности (після заповіді: „за твоє добро — моє добро; за моє око — твоє око”). Натомість прийняті абсолютно і застосовані до ворогів — вони часто стають джерелом внутрішнього розкладу і причиною поразки. Отже — „все те добре, що добре для блага, сили і розвитку моєї Нації; все те зле, що цю силу і розвиток послаблює” — це одна з головних заповідей українського націоналізму.

Так окреслене розуміння Нації — як найвищої в своїй внутрішній цінності і значінню основи життя — приводить націоналізм і до відповідного трактування істоти, природи й ролі Національної Держави.

Націоналізм вчить, що умовою, яка забезпечує повний внутрішній розвиток Нації та її активну участь у світовому оточенні, є власна, незалежна Держава. Державна організація має на меті узгоджувати чинности всіх сил Нації та уможлиблювати їм свободний і найкращий розвиток. Вона впорядковує відносини окремих національно-суспільних складників (кляси, стани), об'єднує їх в одну організовану, суцільну систему й обороняє їх назовні правом і силою своєї суверенности (незалежності).

Передумовою існування Нації не конче мусить бути її державна організація (бувають і недержавні нації, з таких наразі є Українська Нація), однак лише через власну Державу, На-

ція стає активним творчим чинником історії і повноправним господарем своєї власної долі. Без своєї державної організації, нація завжди і неминуче є поневоленою і визискованою іншими державними націями. (Приклад Української Нації.).

Лише державне існування Нації повністю здійснює і посилює чинність самої Національної Ідеї. Тому початкове і основне завдання Нації полягає в поширенні її державних меж на весь її етнографічний простір. За цим промовляє не лише духовна і фізична неподільність Нації, але і всі підстави її власної будуччини. Неможливість, або невміння досягнути свого державного об'єднання, позбавляє Націю можливості її дальшого росту, а навіть спроможності правильно виконувати свої життєві функції. Вона стає подібною на ногу, що змалку закута в дерев'яний черевик...

Життя, з його духовими двигунами і протилежними інтересами, накидує свій залізний закон, на основі якого передумою здоров'я, сили і поступу Нації є її державницька соборність. Без цього загрожує їй розшматовання і руїна!

Свідомість надзвичайного історичного значіння об'єднання всіх земель Української Нації — націоналізм умістовлює в своїй революційній боротьбі за створення Самостійної, Соборної Держави, яка є центральним хребтом його ідеології.

Коли Нація представляє собою основну життєву підставу людської спільності, і джерело її духової, культурної і матеріальної творчості, то Держава — це життєве здійснення Нації, це середник, який забезпечує, удосконалює і збагачує її існування та означає її історичну роль серед інших націй. Таким чином в націоналістичному світогляді Нація і Держава представляються як одноцїла і найвища в її ідейній вартості і реальній важливості мета, що означається поняттям — Державної Нації.

В чому полягає суспільна роль Держави? Як і Нація, вона не виступає в націоналістичній ідеології як відірвана від людей і життя-самоціль. Натомість вона стає реальною найважливішою цілью — якій націоналізм підпорядковує всі інші цілі: класові, партійні і особисті. Націоналістична ідеологія не годиться з цим, щоб уважати Державу лише як технічний середник задоволення громадських і особистих інтересів. Держава — це не „кранничка”, до якої ходять лише „за потребою”... (так власне уважають її наші демократи і соціалісти!) Стоючи на службі національно-громадських інтересів, допомагаючи в їх здійсненню цілому суспільству і поодиноким людям — вона водночас має свій власний, незалежний зміст і характер, впливаючий зо зверхності її мети і загальності її значіння.

Не внутрішня боротьба часткових інтересів, лише солідарні (узгіднені) зусилля цілого суспільства, спрямовані на забезпечення сили і ладу Держави — можуть дати всім її соціальним верствам внутрішній мир, охорону, працю, законність, розвиток і добробут. Таке розуміння мети і ролі Держави, націоналізм означає в принципі — Держава вище класу і партій!

Державний устрій націоналізм будує на засадах авторитету влади й участі в державному керівництві працюючих верств Української Нації. Підкреслюємо — працюючих верств — бо націоналістична ідеологія як передумову рівності в громадських правах і участі в державній кермі ставить насамперед обов'язок громадянина і його працю на користь Нації і Держави.

Лише творчі соціальні складники Нації (працююча інтелігенція, робітництво, селянство, тощо) вважає націоналізм управненими і гідними до керми в Державі. З цих складників твориться націоналістична провідна верства. Натомість соціальним експлуататорам, визискувачам праці, суспільним неробам, шкідникам і політичним „отаманам” — націоналізм відмовляє не лише права не керівництво, але і рації суспільного існування.

Змагаючись за звільнення Української Нації зпід ворожих окупацій для створення власної, незалежної Великодержавности — націоналізм свою визвольну чинність будує на гаслі власних сил Нації. Що означає це гасло? Воно в цілості покривається з ідеологією націоналізму і його розумінням життя. А це останнє — з його суперечностями і егоїзмом, нічого не дає задармо. В житті здобуває лише той, хто хоче і вміє за своє право невтомно боротися!

Так і звільнення Української Нації ніколи не прийде незалежно від її власних зусиль. Її не врятують самі чужі допомоги і „сприятливі обставини” (як того сподіюються різні наші партії). Бо і чужа поміч доцільна лише для того, хто має власну силу її використати.

Отже лише мобілізація всіх чинних сил Нації, їх кожночасна готовість до боротьби за її визволення, відкриє перед нею незалежну, щасливу будуччину. Це бойове поготівля Нації ніколи не збудують наші партійницькі гуртки, які самі гаразд не знають, до чого йдуть з їх паперовими програмами і ріжними механічними „об'єднаннями-конгресами”...

Власні сили Нації створюються лише на підставі глибокого, органічного духового і волевого переродження найширших народніх мас. Лише новий масовий тип Українця-Націоналіста, гордого зо свого імені і свідомості своїх завдань, з крицевою волею непримиримого борця — приведе Українську Націю до рішучого етапу, який позначить її долю на століття — до **Національної Революції!**

Д-р Г. Г. Скегар, Шікаго, Іль.

ЯКИЙ ПОВИНЕН БУТИ УКРАЇНСЬКИЙ ПАТРІОТИЗМ?

(Промова виголошена на 4-тім Зізді ОДВУ в Нью Йорку, дня 24-го червня б.р.).

Патріотизм, є це інстинктовне, життєве почуття любови до рідного краю. Є це почуття любови дуже споріднене почуттю любови до своєї родини, лише значно ширше, глибоше, шляхотніше, менше самолюбне, хочай не позбавлене любови власної гордості за свого походження і свого народу, його чинів, його взнеслих і шляхотних амбіцій і аспірацій.

Почуття патріотизму це є стан на котрого творчі мотиви складаються такі річі як походження (генезіс) народу, традиція, звичаї і обичаї, і все те, що є рідне і своє. Всі чинники, які впливають на розвій народного характеру, як: мова, історія, географія, література, красна штука, одночас впливають на виплекання і оформлення патріотизму. На цей процес має вплив також дуже поважний — чи не найважливіший чинник, а саме чинник чуттєво — виховавчий. Бо чинник цей являється головним у вихованні домашнім, шкільним, відтак в пресі і у відповідній книжковій лектурі. Через цей чинник виробляється в молоді від наймолодших літ почуття патріотизму. Зрозуміло, що у вихованні патріотичним треба вміти заховати міру, щоби через неупоміркване, затепле виховання, не плаксіли почуття і характери, не заражувалися хоробливими буйностями, але щоби вони були все здорові, природні, сильні й свіжі.

Не повиннося ніколи ширити патріотизму, який родиться в так званім по французьки „шовінізмі”, бо такий патріотизм є шкідливий. Такий патріотизм є самолюбний у найвищому степені, тому, бо не бачить і не признає нічого доброго і гарного поза собою, а всіма иншими каже гордити, всіх понижає, а лише себе самого ставить на найвищий щабель перфектности. Такий патріотизм звичайно дуситься сам в димі своїх власних кадил і пукає від надмірного надування свого власного „его” (я).

Здоровий, природний патріотизм є річею дуже гарною, є то чинник творчий і шляхотний. Виробляючи почуття власної гордості народної, каже він працювати стало для ушляхотнення самого себе, своїх рідних і цілого народу: не гордить і не понижає нікого й иншого старається пізнати і зрозуміти инших, відноситься до них симпатично, дає признання всему тому, що у чужих є гарне і шляхотне, маючи рівночасно належне пошановання для себе самого та домагаючись належного пошановання для себе від других.

Такий здоровий природний патріотизм ширить Організація Українських Націоналістів. Бо є в ній сильна горяча життєва любов до вітчизни і є в ній дуже сильний первень героїзму й посвяти, є пошана для себе самого і домагання пошани для себе від других, але рівно-

часно є пошановання і поважання для других, — слабих і сильних, великих і малих, — є доказане стремління до згідного сусідського співжиття і приязни зо всіма.

Українське народне виховання виробляє в нашому народі — особливо в молоді — сильне і здорове народне почуття, задержує умове і фізичне виховання в рівновазі, виробляє і оформлює сильного духа і сильний кулак, що буде готовим і здібним кожної хвили до оборони найбільшого і найдорожчого скарбу вільного чоловіка і народу, свободи і незалежності, своїх маєтків, духових і матеріяльних. Такий спосіб патріотичного виховання мусить бути поширений і піддержаний також у всіх українських організаціях. Це є також частиною змісту праці нашої О.Д.В.У. Вона виконує це на ширшу скалю, а до помочі має такі органи як: Розбудова Нації, Самостійність, Новий шлях, Вісті, Український Націоналіст, Сурма і Вістник О.Д.В.У. Таке виховання піддержують народні свята, свята героїв, відчити і віча. Засади такого виховання є обняті чудово в поемі Лепкого:

„Не хіляйте в діл прапора,
Лиш держіть його високо;
І не знайте, що покора,
Страх нікчемний, думка хора.
Хоч слізми заходить око
Не хіляйте в діл прапора
Лиш держіть його високо.

По камінню, по болоті,
Йдіть невпинно, без вагання,
Хоть лице купаєсь в поті,
Не ставайте у роботі
Від світання до світання
По камінню, по болоті
Йдіть невпинно, без вагання.

Має беріг кожне море,
А по бурі йде погода.
Хто борбу веде — поборе.
Хто терпить лиш — тому горе.
Шкода сліз, терпіння шкода,
Має беріг кожне море,
А по бурі йде погода.

Хоть поборить ворог тіло,
Але духа він не може,
Поки серце не змарніло,
Йдім до бою, бодро, сміло,
Ще не вмерла, так нам Боже,
Хоть поборе ворог тіло,
Але духа він не зможе.”

Підносім лиш свого духа,
І розпалюймо до грани.
Хоть звалить нас завірюха,

Нарід обновиться з духа,
І обновлений повстане....
Підносім лиш свого духа,
І розпалюймо до грани.”

Ширячи такий патріотизм, кличемо до загалу членства О.Д.В.У., до відділів і окружних управ, щоби ширили його головню серед нашої молоді. Спеціально гарячо відносимося в цій справі до української матері тому, що вона має у своїх руках три-четверті виховавчого впливу на своїх дітей. Свідомі мами України добре розуміли свій народний обов'язок, бо в

часі визвольної боротьби нашого народу поклали вони великі жертви на вівтарі вітчизни.

І не легковажмо собі справи мови в Америці. Хто не хоче навчитися української мови, хто її вирікається, той виречеться легко й України і свого українського походження. Я не можу розуміти українського патріота, який не відчуває потреби знати і говорити своєю рідною мовою. І на ту мову нам треба звертати в Америці велику увагу, бо з нею тісно злучений український патріотизм. А як не вмире наша мова, то й ніколи не вмире наш великий ідеал, Соборна і Вільна Незалежна Україна.

ЖИДИ І БОЛЬШЕВИЗМ

(УП) Великі успіхи большевизму в ділянці з революціонізування людського духа для успішнішого поширення московського хаосу й рабства в цілому світі, викликали в людстві сильну реакцію, що сьогодні виявляється в формі націоналізму, а далі антисемізму. Большевицьким бажанням є відірвати дух від тої клітини, в якій він досі жив, цебто від нації. І якраз зовнішній вияв цієї реакції заставляє всіх тих, що не поділяють большевицької ідеї, застановитись, чому саме антибольшевицький рух прибрав подекуди досить грізні форми антисемітизму, а чому не прибрав він форми антигерманізму, антикитаїства чи антияпонства і тп.

На те питання дає до певної міри відповідь книжка доцента Високої Школи Політичних Наук в Берліні, Феста, під заголовком „большевизм і жиди”, видана накладнею Екарта в Берліні. Краща була б назва „жиди й большевизм”, а це тому, що зі змісту ясно виходить, що жиди створили собі большевизм як засіб для опанування світа. Большевизм, як штучний твір може загинути, а жиди, як нація остануть далі при житті. Якби від большевизму жиди не відпекувались, нічого не допоможе, бо проти них говорять факти. І ці факти видвинули тепер жидівське питання на світло де не в такій формі, як ми його бачимо. Книжка ця є властиво не розробкою жидівського питання як такого, а краще історією жидівства в бувшій та теперішній московській імперії, з надзвичайно багатим статистичним матеріалом, що подекуди утруднює зрозуміння самої книжки. Вона добре надається як матеріал до студій сходу та ролі жидівства в йому. На це й українцям треба звернути увагу, бо ж їм прийдеється в будучому розтяти той гордийський узол, що його на Україні завязала Москва разом з Жидами.

Царська імперія ушаєливлувала жидами Україну. Нинішня робить те саме. Жидівська маса чула себе упослідженою, тож щоб робити пакість режимови, примкнула до соціалізму. Вона однак не рвалась до бою за него. Туди висилано „гоїв”, а жиди обмежились до заняття всіх вищих командних постів у всяких пар-

тіях від найправіших до найлівіших. Це не мусіли бути пости явні, бо тайком краще командувалось. Наслідком вікового звичу до торгівлі жиди призвичаїлись до раціоналістичного чи матеріалістичного способу думання. Це робило їх чуткими на всякі рухи в середовищі, де вони жили. Людську душу вони як торговці знали дуже добре. Все старались використати обставини так, щоб їм краще було жити. Тесаме сталося і з революцією. Жиди побсаджували всі ті місця, що мали щось до говорення і добули те, чого хотіли. Добули для себе краще життя. А тоді завели НЕП, цебто нову економічну політику і повернули до старої форми капіталізму, як найвигіднішої для їхнього життя форми. Сталін однак перечеркнув їх пляни, хочаби завести в червоній імперії повний комунізм, а жидівський спротив зломив зручно антисемітською пропагандою в 1929 р. Жиди програли зі Сталіном, але й тут вони зуміли примінитись до обставин. Вони признали Сталіна і його політику, але поставили коло його свого Кагановича. А цей лише чекає нагоди, щоб проголосити себе червоним царем всієї імперії.

В цілому світі жидівство ділиться на два табори, на сіоністів, цебто жидів-патріотів-націоналістів та на асимілянтів, цебто тих, що від свого відскочили і до чужого недоскочили. Останні звуть себе жидами, але в дійсності вони є космополітами і головне торговельними посередниками. Асимілянти опинились в рядах большевиків і самі большевизм створили, а сіоністи їм поза кулісами помагали, бож вони також лише на словах жидівські патріоти, а на ділі такіж самі асимілянти. Сам Ленін був зняряддям в жидівських руках і мусів жидів любити, бо ті як раціоналісти вміли народові пояснити те, що писав Ленін і що здоровим розумом ніхто не міг поняти. А простий народ, о який розходилося, також думав раціоналістично, не так, як звикли думати різного сорта інтелектуалісти, високими категоріями. Тому ще й нині є так мало людей в світі, якіб розуміли по суті писання Маркса чи Леніна чи хочби й Сталіна. Їх твори все приходить переробляти на зрозумілу для

простолюддя мову. А це роблять жида.

В згаданій книжці розглянено ролю жидівства в історії Сходу в цілості, хоч часом факти заставили були автора згадати при цьому й українську справу, а це тому, що все жидівство, яке заповнювало ряди московської революції, походило з України. Тепер на Україні є 24% всіх жидів вищими урядниками, а лише яких 250 тисяч займається хліборобством. На Україні живе 59% всіх большевицьких жидів, тому й не дивно, що їй так тяжко визволитись з московських лабетів. Жида були весь час проти відлучення України від Москви. Тим і пояснюється та велика скількість жидівських погромів на Україні. Тут подаємо коротке зіставлення погромів зроблене жидівським архівом в Берліні. В табличці однак ані слова не згадується про те, чому українці та всякі інші армії громили жидів на Україні.

Армії:	погроми скіль.:	проц. віднош.:	число вбитих:	проц. віднош.:
українська:	493	40.00%	16706	53.7%
повстанці:	359	29.00%	8086	26.0%
денікінська:	213	17.20%	5235	17.0%
большевицька	106	8.60%	725	2.3%
польська:	32	2.60%	134	0.4%
інші банди:	33	2.60%	185	0.6%

Ця табличка говорить сама за себе. Вида-на вона для того, щоб оправдати перед світом убивство першого українського Президента С. Петлюри. А тепер трохи інших цифр. В Ц. К. большевицької партії 20% жидів. В Політбюро 20%, в Оргбюро 20%, в Партколегії 33.3%, в Контрольній Комісії 28.6%, в Комісії для про-вірки п'ятилітки 63.5%, в Комісаріаті Торговлі 68.5%, Сталін знаходиться під курателем жи-да Кагановича, таборами для інтернованих У-країнців командують жида, посли на чужині в більшості жида. Українцям, а в деякій мірі москалям дозволяється бути лише вищими чи нижчими статистами, чи великодушно дається їм дозвіл кольонізувати Соловки чи Сибір. Всі дати найновіші, бо з 1934 року, опрацьо-вані на підставі большевицьких жерел.

Прочитавши в доповнення до цього твору ще книжку проф. Мицюка „Аграризація жидів-ства на Україні” маєть повний образ дійсно-сти, не затемнений зайвим баяством слів та фраз. Але для українця це був би образ одно-бічний, бо не треба забувати, що по відношен-ню до України жида, москалі та інші власни-ки українських територій є союзниками, хоч в справах поза Україною вони себе завзято по-борюють. — М. С.

ЧИ ДРУГА РЕВОЛЮЦІЯ В НІМЕЧЧИНІ

Оце, що мало місце з початком липня б.р., не можемо назвати другою революцією, бо революція має на меті здобути державну владу і завести відповідний політично-суспіль-ний лад, тоді коли тут Гітлер здусив лише контр-революційний відрух елементів, які були невдоволені з гітлерівської політики.

Годі тепер ще говорити, чи мудро Гітлер поступив, коли протягом кількох днів перевів розстріли популярних і великих передтим вождів соціал-націоналістичної німецької револю-ції, навіть своїх найближчих і давних співро-бітників, як також які будуть висліди його по-тягнень. Важним тут є звернути увагу на це, що Гітлер стрівся з явищем, яке є майже не-відступно зв'язане з кожною революцією, як-що вона не була дуже солідно і уважно підго-тована. Ходить про це, чи дана революція є зрі-лою, коли вона довершується, тобто чи елемен-ти, які її підготовляли, є готові до прийняття на себе державно-будівничих обов'язків.

На Німеччині маємо ще один доказ, як важливим є у підготовці дбати про виховання дійсно моральних та беззастереженно односту-пних характерів. Революція, у своїй підготовці, мусить плекати людей-провідників, які мають розуміння потреби революції, яку вони підго-товляють. Вони мусять розуміти, що революція, це не лише емотивне заворушення, яке має зни-щити старий лад, це також не є самоціль. При помочі революції маєть здобути певну ве-лику ціль. Люде, які революцію підготовля-ють та довершують її, мусять розуміти, що з

хвилею здобуття влади, всі їх зусилля мусять бути скеровані однозгідним руслом в напрямі проведення в життя своїх революційних кли-чів. Тому провідні одиниці революційного ру-ху мусять бути старі, вишколені бойовики-бу-дівничі, з загартованим духом та випробовани-ми моральними цінностями.

Коли ж натомість до революційних рядів дістануться і займуть в них провідні пости лю-де легких і нетрівких характерів, для яких ре-волюція це факт та які не мають державницько-будівничого хисту, який є так потрібний з хвилею охоплення державної влади, тоді зви-чайно доходить до ось таких випадків, які ма-ли місце недавно в Німеччині.

З тої причини можна сказати, що револю-ція не є успішною, якщо вона не є ще дозрі-лою з хвилею її довершення.

Вправді Гітлер започаткував свій соціал-націоналістичний рух ще в двадцятих роках, однак в останніх часах, перед самим охоп-ленням ним влади, до його зорганізованих соціал-націоналістичних рядів пристала вели-ка маса елементу, якому властиво місце було не в націоналістичних, але в комуністичних ря-дах. Другий ненадійний елемент творили влас-не ці, що захопилися палкими революційними кличами та романтикою могутнього соціально-го перевороту.

До тих останніх власне належав самий полк. Рем, бувший начальний командант на-цістських частин, котрого розстріляно, як ка-жуть, на приказ Гітлера. Вже само життя його

вказує, що це є тип, який здатний був хіба лише до роблення революції, але не до розбудовування держави. Був це жовнір з природи, якого поза військом і війною ніщо більше не займало. Воєнна кар'єра загнала його була аж до південно-американських країв, де помагав туземцям улаштовувати революційні партизанки. Коли почав поширюватися в Німеччині соціал-націоналістичний рух, він знайшовся в його рядах та скоро навіть стався одним із найбільших приятелів та співробітників Гітлера.

Коли одначе Гітлер прийшовши до влади, змушений був, як то кажуть, вязати кінці своєї політики й тому літи дещо в розріз із своїми попередніми кличами, голову підняла контр-революційна реакція, котра хотіла всі попередні обіцянки бачити зараз стопроцентово зреалізованими. На їх чолі став гордий та заздрісний Рем.

Чи дійсно були ще інші чинники, які мали при допомозі Рема та його зорганізованих частин викликати другу революцію, чи дійсно, як кажуть, була в цю справу замішана якась друга

державна, не знати. Та все одно, хто не був пружиною цього відруху, — він старався його викликати знутри, при допомозі тих власних незадоволених із вислідків революції елементів, для яких революція не була засобом, але ціллю.

Тому Гітлер повторив лише це, що трапилося і Муссоліні, що трапилося Сталінові та другим провідникам революційних рухів: переріз чистку своєї організації. В Росії ця чистка комуністичної партії триває від самого існування совітського режиму. Там розстрілюється раз враз, чи теж висилається на Сибір чи на Соловецькі острови всіх „контр-революціонерів”, до чого світ вже при звичався й навіть на це не реагує. Але кількадесять розстрілів, які зарядив Гітлер в Німеччині, хто зна, чи не будуть коштувати його дорого.

Оце вказує нам на потребу плекання в наших революційних рядах розумних і ідейних характерів, які дадуть запоруку, що раз довершена Українська Національна Революція принесе бажані наслідки.

Е. С.

НА РІЗНІ ТЕМИ

ЯК О.У.Н. РОЗУМІЄ БОРОТЬБУ УКР. МАС З ВОРОГАМИ.

Поширити якнайглибше й найбільш всесторонню площину боротьби за займанцями на всі ділянки життя, на всі суспільні і т.п. інституції. З усього зробити фронт боротьби за займанцями — це вимога хвили. Вимога намагатися безоглядно встановлювати й переводити по власній волі й розумінні найрізноманітніші кличі громадського порядку й заряджувати громадськими інституціями, диспонувати громадським бюджетом і т.д. — як цього вимагає український інтерес — це зачіпні точки боротьби.

Коли робиться з цього плятформу боротьби, участь у самоврядних виборах (до громадських рад) українського громадянства, є зовсім природний і зрозумілий факт. При націоналістичній постановці цієї справи, під кличем: українське безкомпромісове громадянство проти поляків й опортуністів-хрунів м.ін. Самостійні українські листи проти спільних польсько-ундівсько-радикальних!

Участь і боротьба за опанування громадянських рад українськими безкомпромісовими елементами, протиставляючися на кожному кроці зарядженням польських старостів чи комісарів, здійснюючи власні вимоги і потреби (пр. боротьба й на цьому терені за український дух у школах проти ляцьких шкіл і вчителів), зроблять із цих самоврядних інституцій терен боротьби за займанцями, що причиниться до загального посилення й поширення фронту боротьби зокрема на селі й на інших теренах й в інших площинах.

Українське безкомпромісове громадянство, йдучи самостійно, протиставляється всяким впливам і намаганням опортуністичних груп звести до співжиття і співпраці з польськими елементами — цей терен безпосередньої й так дуже актуальної й вагітної у зачіпні точки боротьби — зустрічі противорічних один одному українських національних інтересів і польських.

Дещо подібна ситуація заіснує теж у виборах до міських рад, де рівнож треба різко виступити проти спільних польсько-українських блоків й проти затій опортуністичної думки звести громадянство на манівці опортунізму й співжиття. Зробити з цього ще один відтинок протипольського фронту!

ПРО ОПОРТУНІСТИЧНІ ШАРИ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦИЗМУ.

Джерело політичного опортунізму сьогоденного українського католицизму лежить у неправильній інтерпретації християнству взагалі, християнсько-католицької моралі й вимог по її вказівках. Тому український націоналізм, як духовий і політичний рух, протиставляється сьогоденній інтерпретації християнсько-католицької моралі сьогоденною українською церковною гієрархією, — і її політичній думці, концепції і шляхам тієї концепції. Притиставляючись хибній інтерпретації моралі, український націоналізм одночасно видвигає власне і правильне розуміння її, згідно з засадами християнства. В ім'я цієї властивої християнської моралі, в ім'я націоналістичної моралі і в ім'я позитивної своєї політичної концепції. Націоналізм поборює сьогоденний католицизм тоді, коли він виступає як політичний

рух, що є зубомовлений моралю раба. Націоналізм визнає мораль **володаря**, у противенстві до видвигнутої сьогоднішньою церквою єрархією моралі **раба!** Зубомовлена нею (моралю) політична опортуністична думка сьогоднішнього католицизму йде двома шляхами проти націоналізму, єдиного виразника й носія визвольної ідеї. Один — це виразно опортуністичний, кризь УКС, УНО, УНДО (Мета, Нова Зоря і т.д.), другий в основах теж опортуністичний, але зо зовнішню славою т.зв. „теж-націоналістичною” трамтадрацією. Цей останній шлях призначений є зокрема для баламучення й відтягнення зпід націоналістичних впливів молоді....

(„Бюлетин”, січень-березень, 1934.).

* * *

В СПРАВІ КРАЄВОГО КОНГРЕСУ „СОЮЗА УКРАЇНОК”.

Послідними часами відбувався в Станиславові, Галичина, Конгрес „Союзу Українок”. — Головною ініціаторкою і аранжеркою того конгресу була посолка, п-ні Мілена Рудницька.

Про цей жіночий Конгрес ми дотепер нічого не писали, на що нам звернено увагу. Тепер тут подаємо про него за „Бюлетином”, що його видає Краєва Екз. О.У.Н.

„Бюлетин” пише:

„....„Союз Українок” підняв думку скликання свого жіночого конгресу для вирішення справ, які в однаковій мірі можуть зачіпати мужчин, як і жінок. Невдатне і неактуальне наслідування актуальних в своєму часі (давніше) феміністичних (жіночих) цілей, доводить не раз до курйозних помислів, — як от із програмою жіночого конгресу, яка мало що не є програмою політичної партії.

„Чи можна серед внутрішньо-українського життя говорити про „непоправність” української жінки?!

„Чи можна говорити в умовинах займаницької дійсності про „більші права” „Українок” над „Українками”?! (Чи ж „Українки” і „Українки” не є рівними членами Української Нації, як теж хто ці права під займанцями нині має взагалі?—Ред.).

„В „Союзі Українок” і на Конгресі намагається експонентка УНДО-ня, п-ні М. Рудницька рятувати його занепадаючий вплив. Та **безефективно!** УНДО-ня по похилій площі коїться чимраз нижче й нижче вже тягаром своєї інертності й ніякі буфонади йому не можуть. —

„Безумовно, приймаємо можливість, зовсім виправдану, існування деяких окремих жіночих організацій-товариств і їх зіздів, як з погляду внутрішнього намагання виробити себе, доповняти браки і недостачі, що прийшли в наслідку давнього недорозуміння ролі й ваги жінки, пасивності її і т.п., так теж для кращого й **плянового** проведення деяких **окремих** завдань жінки (її ролі як виховниці-матері і т.п.), — при **одночасній засадничій** причасності заангажованні її у всіх ділянках революційного

діяння Української Нації.

„Але мусимо підкреслити, що ніяка феміністична „ідеологія” (невже ж жінки мають мати окрему ідеологію, тоді коли весь нарід повинен гуртуватися біля одної ідеології?—Ред.) не є об’єднуючою українське жіноцтво. Ідеологією, що єднає Українців, що не знає окремо мужчин, а окремо жінок, а знає **лише** Українців, є ідеологією Українського Націоналізму й їй треба підпорядкувати все! І під кутом її здійснювання треба аранжувати всі явища життя. Сьогоднішній конгрес українського жіноцтва, що є **політичною** імпрезою опортуністичного табору, стисло УНДО-ня, який визнає й намагається здійснювати принципи в основах неправильного й неактуального фемінізму — може мати тільки **негативну** оцінку з нашого боку”.

Оце і наше становище до жіночого конгресу, яке подаємо до відома всім тим, що його так від нас домагалися.

„Курц унд шлюс”: **нема** окремої ідеології українського жіноцтва, а тимбільше під теперішню пору. Є лише одна ідеологія для всіх Українців, ідеологія Українського Націоналізму, яка проповідує Українську Національну Революцію. Коли українська жінка має грати важну роль у визволенні та розвитку українського народу, то вона мусить цій ідеології підпорядкуватися та діяти в процесі цієї Національної Революції. Вона мусить виховувати завзятих борців за Народ. Але вона не сміє ніколи творити своїх, ніби засадничо окремих ідеологій на це лише, щоб піддержувати животіння українських спорохнявілих опортуністичних чинників, які стоять нам на дорозі до визволення.

З „ПРОВоду” СПУСТИЛИ НА „МАНІФЕСТАЦІЮ”.

Цейже самий „Бюлетин” за січень-березень, подає таке:

„....В одному з чисел „Тризуба” (органу УНР — ред.) висловлює один з унерівських „політиків” застереження до деяких питань і завдань Конгресу — питання вибору (?) проводу, узгіднення напрямних „політики” і т.п., як і це, що „Конгрес” вже не мавби вибирати „спільного” проводу (для цілої Української Нації), але мавби бути **українською маніфестацією перед чужинцями...**”

Вже панове зрезигнували з амбіцій до всенароднього „проводу” й зійшли лише на „маніфестацію”. Видко, що не така то проста справа з проводом нації, як це їм здавалося. Мабуть здали собі справу з того, що цей цілий конгрес посипеться чортові в зуби, якщо вони схочуть з него зробити провід Української Нації. Тому рішили краще не викликувати вовка з ліса, а лишитися при „маніфестації”.

Заговорили нарешті і про „напрямні політичні” та хто їх буде намічувати („узгіднювати” — це вже були б дуже криві „напрямні”, коли б їх, кінці кінців, „узгіднилося”), — річ котра й голови їм не трималася, коли запалювалися до „конгресу”, а про котру треба

було подумати в першій мірі. Тепер, річ ясна, кожна група починає думати про це, як би то „конгрес” вбрати в рямці своєї партійної програми. А це вже для мрійливих ініціаторів „конгресу” досить неприємне.

Ставлячи хрестик над справою „конгресу”, треба сказати, що ми є свідками ще одної старо-дитинячої шопки, яка за кілька місяців счезне з нашого політичного овиду, що й слід по ній пропаде.

Але одно для нас цінне: **наука, яку нам справа „конгресу” лишає по собі.** Треба вірити, що на будуче не буде стільки солом'яного запалу великих людей до малих річей, як також що громадянство вже дуже критично буде розбирати всякі такі високопарні пропозиції наших „заслужених”.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляється всіх Українських Професіоналістів, що наш **2-гий Зїзд** відбудеться **6 і 7 серпня цього року в Шікаго**, в салі під числом 2410 В. Шікаго Евеню.

Просимо всіх Українських Університетників прибути на цей Зїзд, а при цій нагоді звидіти Світову Виставу, яка цього року є більша як минулого року.

Рівнож запрошуємо студентів і учителів як гостей.

ЗА УКРАЇНСЬКЕ ПРОФ. ТОВАРИСТВО:

О. Е. Малицький, предсідник
Д-р Г. Г. Скегар, секретар.

Уляна Кравченко.

ГИМН ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА

Червоний Хрест — на білім тлі —
Цвите нам і зоріє —
Для ранених у боротьбі —
Цей Хрест — це знак надії...

Червоний Хрест — це наш емблем —
Любовю — ми могучі —
Ми першу поміч — лік несем
На рани... на болючі...

Де Caritas — все сторожка —
Розверне білі крила —
Там — діються і чудеса —
Там — воскресає сила...

В борні упавші — за народ
Знайдуть тут ліжку чисте —
Знайдуть і лік — бандаж і йод...
Молитви шепіт: „Христе!”

Допоможи, о Христе, нам —
Гоїти рани тіла —
Хай тут знайде свій дім — свій храм,
Душа найбільш зболіла...

Нам в визвольній, важкій борні,
Червоний Хрест зоріє —
Під знаком тим — єднаємось всі —
На овиді вже дніе...

І розгориться боротьба
І буде жертва крові —
А біль від зброї ворога,
Загоїть чар любови.

Для долі-волі поколінь
Все жертвувати треба —
Аж явиться по днях терпінь
Райдуга серед неба...

А доки в світі бій-борня —
А доки є каліки —
Потрібне наше співчуття —
Потрібні наші ліки.

А знак Червоного Хреста
І ворог сам шанує —
І не паде шрапнель-стріла —
Там — де Любов лікує...

Коли вогонь зиниць потух
Тих — що боролись сміло —
Коли звідсіль відлетить дух —
Похороняєм тіло...

За жертву їх — найбільший чин —
Нехай спічнуть спокою —
І вернуть до землі глибин —
Розшарпані стрілою...

Для долі-волі поколінь
Все жертвувати треба —
Аж блисне нам — по днях терпінь —
Райдуга серед неба...

Т. Дмитренко.

НОВЕ ПОКОЛІННЯ

Нехай „реальні” наші патріоти
Нову угоду з ворогом снують,
Щоб не приблизить собі роботи,
І невеликим коштом, без турботи
Затримати для себе тихий кут.
Та хай практичні наші „реалісти”
Не думають, що теж і менший брат,
Як крою всякого автономісти,
Надіється спокійно спати й їсти,
Коли над ним стоїть зрадливий кат.
І хай амбітники-політикани,
З вихилястим софізмом на устах,
А в серці свому циніки погані,
Не ждуть, що молодь українська стане
Раба нікчемного верстати шлях.

Ні! Нове покоління повне сили!
І лле воно за Україну кров.
А доріст бачить дорогі могили,
Тих, що життя за волю не жаліли,
І чує, як луна боевий зов.
Зов тих борців, що вірують у діло,
У визвоління Рідного Краю,
І за Вкраїну по лицарськи сміло
Віддати не жаліють душу тіло,
Ллючи за волю юну кров свою.
З борцями тими, козацького роду,
І більший брат і менший брат піде,
Піде ввесь цвіт вкраїнського народу,
Окропить кровю вражою свободу —
І Україна вольною буде!

ВІСТИ З ВІДДІЛІВ О.Д.В.У.

О
БАБИЛОН, Л. АЙ., Н. Й.
Успіхи місцевого Відділу О.Д.В.У.

Минув десятий місяць, як в нашій місцевості засновано відділ ОДВУ. За той короткий час, через реферати та відчити, які давали представники ОДВУ з Нью Йорку, наш відділ здобув собі вплив на місцеве українське громадянство, від якого одержує кожноразову підтримку у всякій його праці.

Дня 10-го квітня б.р. завітав до нас краєвий делегат ОУН, Омелян Грибівський, і виголосив цінний відчит на тему „Націоналіст і його значіння у визволенні Українського Народу”. Хоч мало часу ми мали на приготування до цього відчиту, всетаки громадяне прибули численно на наш заклик й не бракувало на цьому відчиті ані одного свідомого Націоналіста, чи теж Націоналістки. Мимо тяжких часів, які даються відчувати ще більше в такому малому містечку як наше, де нема ані одної фабрики, деб заробити й не один заробляє лише це, що вистачає на хліб насущний, — мимо цього зібрано на цьому відчиті від присутніх \$20, які пішли на бойову акцію.

Дня 14 квітня відділ влаштував в своїй громаді спільне Свячене. Вечір відчинив голова відділу, тов. Заверуха, а даліше посвятив стіл о. Дмитрик і всі засіли до вечері. В часі вечері поодинокі громадяне забирали слово, між іншими дуже гарну промову виголосив адвокат з Нью Йорку, Мих. Пізнак. Він порушив тутешні і старокраєві українські справи, як також говорив про ОДВУ і її діяльність та ціль і завізав до піддержання ОДВУ. Даліше забрав слово Микола Цимбалістий, згадуючи наших братів в краю, що караються по ляхських та московських тюрмах. В кінці покликав присутніх до зложення жертв на бойовий фонд, на розбиття польських, московських та прочих ворожих кайданів.

Збіркою занялись члени відділу, Данило Заверуха і п-на Йоанна Петровська та збрали \$16. Наша громада знову дала доказ, що розуміє ціль ОДВУ та визвольного руху взагалі. В нас, членів ОДВУ, тепер є повне переконання, що наша громада є з нами й готова боронити на кожному кроці націоналістичну справу. Віримо, що й другі відділи своєю діяльністю здобувають собі симпатії своїх громад.

Микола Цимбалістий.

БРИДЖПОРТ, КОНН.

Засновання нового Відділу ОДВУ.

Заходом Тов. „Українська Січ”, від. 59-го Укр. Нар. Союзу, вибрано комітет з трох членів, який урядив на день 3. червня б. р. відчит-збори. Предсідник комітету, гром. Мих. Будник, представив референта п. Теодора Федуса, представника ОДВУ, котрий виголосив відчит на тему визвольної боротьби. По скінченню відчиту віззав присутніх ставати в члени ОДВУ. По короткій дискусії зложено Відділ

ОДВУ (51-ший). До відділу вписалося 28 мужчих і 18 жінок. Потім вибрано уряд відділу. Предсідник віззав до жертв на визвольну боротьбу. Зібрано \$23.75, які, по оплаченню видатків, вислано на боеву акцію.

Сходини закінчено відспіванням стрілецьких пісень.

Жертвували: по \$1.00 Й. Волк, о. А. Бек, М. Будник, В. Венгринович, М. Подоляк, В. Папроцький, Гр. Пилипчук, М. Ващук, К. Кушляк, І. Кушляк, І. Глива, І. Гошовський, Ю. Демчук, К. Максимів, М. Нишак, Д. Чернявський, М. Галькевич, Л. Бих, К. Лободинська, П. Слівінський; по 50 цт. — І. Шевчук, В. Велиток, Й. Підлуський, С. Лободинський; дрібними датками зібрано \$1.75.

До Управи новозаснованого відділу ОДВУ увійшли слідуєчі: голова І. Глива, містоголова В. Венгреневич, секретар рек. М. Галькевич, секретар фінансовий В. Кузів, касієр п-ні Ю. Демчук, заступниця касієра п-ні А. Бек. Контрольна комісія Й. Волк, Л. Бих, п-ні К. Кушляк, п-ні М. Будник.

Подав Михайло Галькевич, секретар.

О Ф І Ц І Й Н Е

ГРОШІ ПЕРЕСЛАВІ ЧЕРЕЗ ЦЕНТРАЛЬНУ ОДВУ ДО КРАЮ НА БОЄВУ АКЦІЮ.

Відділ ОДВУ ч. 5, Гартфорд, Конн.	\$12.50
„ „ „ 21, Вотервліт, Н. Й.	7.50
„ „ „ 23, Аллентавн, Па.	14.15
„ „ „ 35, Вілмінгтон, Дел.	13.60
„ „ „ 24, Дітройт, Міш.	25.00
„ „ „ 27, Бостон, Масс.	9.10
„ „ „ 44, Сентрал Фолс, Р. Ай.	4.20
„ „ „ 39, Бабилен, Л. Ай., Н. Й.	25.00
„ „ „ 40, Таунтон, Масс.	30.00
П. Лобур, Арнолд, Па.	4.50
І. Моросько, Трентон, Н. Дж.	1.00
Мик. Костів, Озон Парк, Л. Ай.	2.00
Відділ ОДВУ ч. 43, Бруклін, Н. Й. — збірка на відчиті дел. О. Грибівського. Жертвували: по \$1.00 В. Савіцький, М. Кіт, І. Заводовський, П. Фурейко, І. Костів, М. Баглай, Г. Волочінський, Л. Кісіль, Д. Сенюта. Дрібними жертвами \$9.15 —	18.15
Відділ ОДВУ ч. 36, Ембрідж, Па., збірка на відчиті дел. О. Грибівського	18.50
Укр. Парохія при 7-мій вул. Нью Йорк ...	27.83
Червоний Хрест ОДВУ, Джерзи Сіті	25.45
П. Лобур, Арнольд, Па.	6.50
Ансонія, Конн., збірка в 50-ті роковини уродин української патріотки, Агафії Бундзяк	45.00
Червоний Хрест ОДВУ, Нью Гейвен, Конн.	10.00
Відділ ОДВУ ч. 10 в Нью Йорку з вигравки арт.-годинника, дарований добр. П. Мартинюком з Брукліна	21.95
На політичних в'язнів: переслав Відділ ч. 44, Сентрал Фолс, Р. Ай.	6.00
Окружна Управа ОДВУ, Н. Й., з 4-го Зізду жертви	351.54

Разом \$659.47

Гроші вислано через Обеднання.

На заклик Центральної Управи ОДВУ переслали на бойову акцію слідувачі Відділи, Товариства і поодинокі громадяни:

Відділ ч. 44 ОДВУ	Сентрал Фолс, Р. Ай.	\$20.00
„ „ 4 „	Гемтремк, Міш. ----	30.00
„ „ 18 „	Пасайк, Н. Дж. ----	20.00
„ „ 24 „	Дітройт, Міш. -----	10.00
„ „ 39 „	Бабилон, Л. Ай. ----	28.00
„ „ 22 „	Бронкс, Н. Й. -----	16.66
„ „ 16 „	Вунсакет, Р. Ай. ----	25.00
„ „ 50 „	Бріджпорт, Конн. ---	20.00
„ „ 40 „	Таунтон, Масс. ----	20.00
„ „ 1 „	Асторія, Л. Ай. ----	25.00
„ „ 36 „	Ембрідж, Па. -----	63.00
„ „ 5 „	Гартфорд, Конн. ----	20.00
„ „ 11 „	Нью Йорк, Н. Й. ----	53.83
„ „ 8 „	Клівленд, О. -----	50.00
„ „ 12 „	(МУН) Філадельфія, ---	40.15
„ „ 51 „	(МУН) Честер, Па. ---	40.00
„ „ 35 „	Вілмінгтон, Дел. ----	18.00
„ „ 47 „	Шікаго, Ілл. -----	15.00
„ „ 7 „	Нантікок, Па. -----	20.00
„ „ 17 „	Провіденс, Р. Ай. ---	11.00
„ „ 32 „	Ст. Поул, Мінн. ----	15.00
„ „ 2 „	Шікаго, Ілл. -----	20.00
„ „ 21 „	Трой, Н. Й. -----	4.50
„ „ 23 „	Алентавн, Па. -----	22.55
„ „ 28 „	Шікаго, Ілл. -----	25.00
„ „ 9 „	Сиракуз, Н. Й. -----	15.00
„ „ 13 „	Когус, Н. Й. -----	15.00
„ „ 33 „	Вілінг, В. Ва. -----	15.00
„ „ 10 „	Нью Йорк, Н. Й. ----	66.50
„ „ 14 „	Авборн, Н. Й. -----	50.00
Стейтова Організація Конектікот		250.00
Червоний Хрест ОДВУ, Нью Йорк, Н. Й.		15.00
Тов. Запорожська Січ, Нью Йорк, Н. Й.		6.50
Орг. Нац. Жінок „Дочки України”, Шікаго, Ілл.		10.00
Емілія Турчин, Л. Ай.		5.00
Церква св. Івана, Овкдейл, Конн.		5.03
М. Когут, Клівленд, О.		1.00
Василь Ткачук, Канада		50
Йосиф Семенків, Балтімор, Мд.		50

Разом \$1,087.72

Увага! Проситься відділи ОДВУ цілої Америки, які ще не надіслали грошей на ту акцію, щоб за всяку ціну прислали якнайскорше!

Центральна Управа ОДВУ.

КОМУНІКАТ ЦЕНТР. УПРАВИ З ДНЯ 2-го ЛИПНЯ 1934 р.

ПОВЕДІМ УДАРНУ КАМПАНІЮ ЗА ЗБІРКОЮ ДО ПУШОК „БОЙОВОГО ФОНДУ О.У.Н.”!

4-тий Зїзд ОДВУ між іншим рішив поширити на цілу Америку велике число збіркових пушок „БОЙОВОГО ФОНДУ О.У.Н.”. Пушки такі вже деяким відділам роздано. Решту вишлеться на днях. Враз з пушками вишлеться також точні інформації щодо збіркової акції, в видрукованому памфлеті.

Заведення збірок до пушок має на меті зорганізованню допомогової акції для визвольної революційної боротьби та побільшення в цей спосіб грошевої суми, яка йде від нас до краю.

Плян збірки такий: встановлюється три сезони збіркової кампанії на протязі кожного року, а це — **листопадовий** (осінний, від літніх вакацій аж по 15-го грудня), **новорічний** (зимовий, від 15-го грудня по кінець лютого) і **великодний** (весняний, від 1-го березня до 15-го червня). При кінці кожного сезону збирачі приносять свої наповнені пушки до місцевих наставників збіркової акції, які відчиняють пушки, випорожнюють їх, дають посвідки збирачам та порожні пушки на дальші збірки. Гроші відсилається негайно до Центральної Управи ОДВУ в Нью Йорку, де тою справою виключно займається спеціальна Комісія Боевого Фонду, в склад якої входять товариші з Нью Йорку: І. Ничай голова, Мирон Сітницький секретар, Евстахій Кривень касієр, Микола Нова і Андрій Дубас. Ця комісія має окреме щадниче conto банкове і висилає що якийсь час гроші до краю, а при кінці кожного сезону проголошує в пресі точний звіт.

Наставником збіркової акції в кожній місцевості являється голова відділу ОДВУ. (Де нема відділу ОДВУ, ним є особа, спеціально назначена і проголошена в пресі). Він має ключ від пушок і на зборах, при кінці кожного сезону, відчиняє пушки й замикає.

Цього року виїмково, з огляду на тяжке фінансове положення нашої революційної організації в краю, ми мусимо на протязі як найкоротшого часу роздобути певну суму гроша. Тому отсим проголошуємо **УДАРНУ ЗБІРКОВУ КАМПАНІЮ, на протязі ЛИПНЯ І СЕРПНЯ, б.р.**

Тому просимо негайно роздати своїм членам та довіреним громадянам ці пушки й завітати їх до солідної та горячої праці над **заповненням їх до кінця серпня б.р.** Ці гроші належить негайно переслати до Центральної Управи ОДВУ, а порожні пушки віддати збирачам для збірок в листопадовому сезоні.

Віділи мусять мати точний спис своїх збирачів, який належить також переслати Комісії Бойового Фонду при Центр. Управі ОДВУ.

На засіданні дня 28-го червня б.р. Центральна Управа ОДВУ, в присутності краевого делегата ОУН, добр. О. Грибівського, рішила, що від тепер відділи можуть задержувати місячні вкладки своїх членів на посилення своєї діяльності, і не мусять їх обовязково висилати до краю, як це було дотепер. Це дасть змогу відділам краще розвинути та скріпити себе, і мати завсиди деякий капітал на уряджування своїх підприємств та на інші відділові видатки. Без того капіталу наші відділи були дотепер немічні щонебудь зробіти. (Точно оформлену ухвалу Вам скоро перешлеться до відома).

Центральна Управа О.Д.В.У.

YOUNG UKRAINIAN NATIONALIST

ADDRESS DELIVERED TO THE YOUNG UKRAINIAN NATIONALISTS AT THE ODWU CONVENTION IN NEW YORK CITY (Alexander Yaremko—Phila.)

Your presence here today proves that the patriotic spirit is not lacking but that we are here for a definite purpose and a common cause. You, members of the YUN, which is the most patriotic young Ukrainian organization of its kind, must agree, that a more active participation and a stimulated interest in Ukrainian affairs among our Ukrainians here must be encouraged. We must harness the stagnant forces of idle Ukrainians who, because they live in America, care not what goes on in Ukraine. It is our sacred and patriotic obligation to aid morally and materially the ODWU organization in Western Ukraine, which is struggling for their rights, which, although promised, are continuously denied the Ukrainian population under Poland.

While all the world is in economic stress and rumors or war are frequent, what are we going to do when the outburst actually does come? Where will you be when Ukraine is free? Better still, where are you now that Ukraine is pleading and fighting for her justified freedom? True, we can not wage warfare, but we can and must encourage and inspire our brethren to greater endeavor. Our present great task now is to awaken the sleeping, negligent, disinterested Ukrainians here and incite into them a fanatical patriotism, as only by being fanatically patriotic, will they work energetically and constantly. Prognostication and relaxation retard progress and eventually lead toward deterioration and finally to complete assimilation. We must avoid this.

Here, in the land of liberty and freedom in speech and action, we, the young Ukrainians have a wonderful opportunity to combat the constant reprisals of both Poland and Russia by simply making America-Ukraine conscience. And I believe that the most effective method is through the tremendous influence of the press. What we need now, more than anything else is Journalists. Writers, who would inform the world of Ukraine's fight for freedom, her brutal subjugation, glorious traditions, refined culture, her contribution in art, music, sculpture and influence the people to be sympathetic to her desires.

As an example of the newspaper influence, consider the Jews! When Hitler expelled them from Germany, a cry rang throughout America denouncing the Nazi regime and demanding equality for the Jewish Minority. All the world knew of this. Now, on the other hand, when the Polish Atrocities were raging in Galicia five years ago and the Soviet-planned starvation of several million Ukrainians resulted a year and a half ago, who, besides the Ukrainians, knew or read about it? Soviet censorship and the dire need of Ukrainian journalists kept this outrage of modern times unknown. I would urge every young Ukrainian to take up journalism as the source of material from Ukrainian affairs is unlimited.

I have here a few suggestions and propositions

which I believe will aid our organization, our cause and enable us to become better Ukrainians:

1. Read and distribute Ukrainian nationalistic literary matter.

2. Hold monthly lectures and discussions on intimate political topics of Ukraine so as to be well fortified if anyone should query you during the course of a conversation.

3. Form debating teams and challenge other youth clubs in a debate on Ukrainian questions.

4. Establish a library with books on Ukraine in both languages, requesting the members to give book reports later on.

5. Form a committee that would request the local school and public libraries to have more books on Ukraine or else donate same.

6. Translate some of the Ukrainian news articles into English and send it to the Editor's Column of your local newspaper.

7. Offer prizes for the best essays on Ukraine also to the one who during the month performed the outstanding duty in disseminating the Ukrainian name, as, a newspaper writeup or a dancing engagement at some institution.

8. Absorb the articles from the Ukrainian Weekly, the Ukrainian newspapers; discussing at your meetings some particular current event happening in Ukraine.

9. Form athletic teams, uniform them and join the city league to put the word Ukraine on the sport section as well. If convenient, form a Ukrainian Baseball League in your section.

10. Edit a club magazine or newsette recording your doings and distributing same among your friends.

11. Join the Ukrainian National Association which has blazed the path for the Ukrainians here in America. It is our largest and oldest beneficial society and needs our support.

12. Join the "League of Ukrainian Youth of North America." Formed in Chicago last year, it is gradually uniting the many youth clubs scattered on this continent.

13. Form a closer tie with Ukrainians from Ukraine by corresponding with them.

14. Communicate with other YUN clubs to form a closer alliance. Attend each others meetings and offer suggestions also cooperating at festivals and entertainments.

15. Lastly, write to the Vistnyk as only then will the editorial staff devote a section solely for the youth. I would also suggest a separate young editorial staff for the YUN clubs of America and a reserved section for us in the Vistnyk.

Summarizing all this, we come to the conclusion and conviction that there is much to be done and that we never can do too much for Ukraine as there is abundant work ahead for the enthusiasts and staunch Ukrainian youth here in America. With this thought in mind and inspirations gathered from the previous talks, we can not fail to make our dreams come true—that of free and independent Ukrainian nation.

СВІЙ ДО СВОГО! СВІЙ ДО СВОГО!
МАЮ НА СКЛАДІ ВСЯКОГО РОДА

БІЛЛЯ

ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДЛЯ

ЖІНОК І МУЖЧИН

ВЛАСТИТЕЛЬ

Я. КОРНАТ

102 E. 7TH ST., NEW YORK, N. Y.

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА

РЕСТАВРАЦІЯ

В ЯКІЙ Є СВИЖІ-СМАЧНІ ПОТРАВИ,
ДОБРЕ ПИВО ТА ЧЕСНА ОБСЛУГА.

Просимо всіх громадян загостити
та переконатись.

RESTAURANT

BAR & GRILL

175 E. 4TH ST., NEW YORK, N. Y.

B. LAZUTA

M. MAKARCHUK.

Отсим повідомляється український
загал, що **одиноке фотографічне студіо**,
яке виконує всякого рода арти-
стичні портрети, весільні і фамілійні
групи, по дешевих цінах.

Також хто бажав би вивчитися фо-
тографічного діла просимо голосити-
ся до нас.

PHOTO STUDIO

134 E. 7th STREET, NEW YORK CITY.

Б. М. СІТНІК

ДРУКАРНЯ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА

„С В О Б О Д И”

83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

виконує:

ВСЯКІ ДРУКИ ЯКНАЙКРАЩЕ, ЗАВСІГДИ
НА ЧАС І ПО НИЗЬКІЙ ЦІНІ.

ДЛЯ ТОВАРИСТВ, ПАРОХІЙ, СІЧОВИХ
СОТЕНЬ, ГУРТКІВ, БРАТСТВ І ДРУГИХ
ОРГАНІЗАЦІЙ, ТА ДЛЯ ПООДИНОКИХ ОСІБ
ВИКОНУЄМО ВСЯКІ ПОТРІБНІ ДРУКИ.

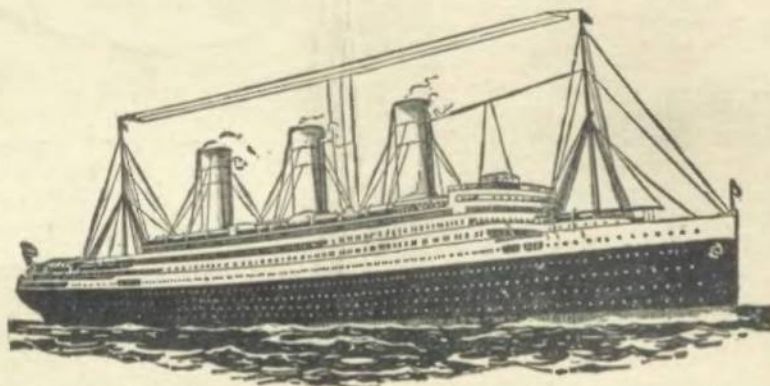
Phone Algonquin 4-8779

NOTARY PUBLIC

УКРАЇНСЬКЕ НОТАРІАЛЬНЕ БЮРО

С. КОВБАСНЮКА

REAL ESTATE -- STEAMSHIP TICKETS
INSURANCE -- MONEY ORDERS

Пересилає гроші до краю ДОЛЯРАМИ поштою, поспішно і телеграфом по значно зниженій ціні. Всі грошові пересилки виконує скоро, дешево і з ПОВНОЮ ГАРАНТІЄЮ.

Продає ШИФКАРТИ на всі лінії по найдешевших цінах на найлучші та найскорші кораблі.

Полагоджує СТАРОКРАЄВІ СПРАВИ та виробляє ПЕРМИТИ і АФЕДЕВІТИ на спровадження кривних до Америки та Канади як рівнож пашпорти, контракти, повновласти та інші нотаріальні документи.

Продає ДОМИ в НЮ ЙОРКУ і околиці, як також фарми, лоти та ріжнородні бізнеси.

Уділяє безплатно інформацій у всіх справах тутейших і старокрайових.

Звертайтеся до нашого НОТАРІАЛЬНОГО БЮРА в кожній потребі як хочете скорої, совісної та ретельної обслуги.

S. KOWBASNIUK

NOTARY PUBLIC

277 East 10th Street,

New York, N. Y.

(BETWEEN 1st AND AVENUE A)